

argo

Ediční
plán
2026
leden
—
červen

6

Beletrie — 6

Nejočekávanější tituly — 6
 Světová beletrie mimo edice — 12
 Světová poezie — 20
 Literatura nejen pro ženy — 21
 Česká beletrie — 26
 Mýty, pohádky a legendy — 31
 Česká poezie — 32
 Thrillery a detektivky — 33
 Sci-fi a fantasy — 40
 Komiks — 44
 Literatura pro děti a mládež — 45

Alexandra Lapierre Artemisia

Populárně-naučná a odborná literatura — 52

Osobnosti — 52
 Antropologie — 53
 Publicistika a esejistika — 54
 Edice Capricorn — 56
 Edice ZIP — 57
 Edice Crossover — 58

Jozef Karika Černý kruh

9

28

Historická literatura — 62

Edice Itineraria — 62
 Edice Antica — 64
 Edice Historické myšlení — 66
 Edice Ecce Homo — 68

Abecední seznam autorů a překladatelů — 70
 Kontakty — 71

Lenka Horňáková-Civade Já, Evropa

Terry Pratchett Temná strana Slunce

40

nakladatelství argo

Beletrie

6-49

Alexandra Lapierre

Francouzská spisovatelka Alexandra Lapierre (*1955) po studiích literatury na Sorbonně odjela do USA a věnovala se psaní scénářů a natáčení filmů. Po návratu do Paříže začala psát knihy, vesměs vystavěné na pečlivém a pracném bádání v archivech a knihovnách. Její doménou jsou životopisné romány – ráda zpracovává až neuvěřitelné osudy. Kromě příběhu italské barokní malířky Artemisie Gentileschi psala např. o životě zlatokopky a manželky slavného spisovatele R. L. Stevensona, o Isabele Barreto, jediné admirálce španělské armády v době conquisty, nebo o ukrajinské šlechtici zvané Mura, která se stala láskou britského tajného agenta, múzou Maxima Gorkého a byla poslední společnicí H. G. Wellse. Alexandra Lapierre je autorkou 15 takovýchto románů, za něž získala řadu literárních ocenění. Česky zatím vyšla kniha *Slečna Belle Greene* (2021, č. 2024) o černošské ženě, jež udělala velkou kariéru v USA v době přísné rasové segregace.

foto © Philippe Mats Opale

Životopisný román o slavné barokní malířce

Artemisia

Přeložil Jiří Našinec

Řím v roce 1611, ateliér v umělecké čtvrti: mladá Artemisia tu zuřivě bojuje za prosazení svého umění. Jejím nejobávanějším protivníkem je její vlastní otec a učitel, slavný malíř Orazio Gentileschi. Ten by chtěl před světem skrýt nejen krásu a smyslnost své dcery, ale především její nesmírný malířský talent. Osud jeho plány zmaří, když Artemisii znásilní – nebo svede – jeho nejlepší přítel, známý římský malíř Agostino Tassi. Případ se dostane před soud a Artemisia bojuje už nejen o uznání coby umělkyně, ale i o svou ženskou čest... To je příběh slavné barokní malířky Artemisie Gentileschi, která prolomila všechna možná tabu a vydobyla si osobní svobodu i profesní úspěch. Vášnivá láska i nenávisť, boj o moc, pouliční bitky, vraždy, Řím, papežský dvůr, medicejská Florencie, Neapol, Benátky i chladný Londýn – autorka míchá všechny ingredience potřebné k vykreslení pravé barokní atmosféry plné vyhrcovaných emocí, a k nim přidává dobové reálie, takže literární obraz Artemisie je stejně živý, jako byla její vlastní plátna.

Již vyšlo:
Slečna Belle Greene

Náměstí Říšského kancléře

Přeložila Jitka Nešporová

Dva tragické osudy: Magda a Hans v soukolí historických událostí mezi roky 1919 a 1945. V době vzkvétající Výmarské republiky se budoucí Magda Goebbelsová ve svých devatenácti letech provdá za bohatého průmyslníka Günthera Quandta, a stane se tak nevlastní matkou dvou dospívajících synů. Se starším Hellmutem se kamarádí Hans, tajně zamilovaný do svého spolužáka. Když Hellmut nečekaně zemře, naváže Hans s Magdou milenecký vztah – ona tím hledá únik z nešťastného manželství, on zastírá svou homosexualitu. Jejich cesty se rozejdou, když Magda vstoupí do NSDAP a pozná Josepha Goebbelse. Jako příkladná matka třetí říše se ocitne na výsluní nacistické propagandy, zatímco Hans se jako diplomat přizpůsobuje, aby se vyhnul konfliktům, a diskretně se schází s milenci v tichých hotelových pokojích...

„Román o plíživém rozkladu demokracie.“

Norddeutscher Rundfunk

„Román o spoluvinně a o tom, jak z malého zla vyrůstá to velké.“

Daniel Kehlmann (autor románů *Tyll* a *Šalivá hra světla*)

Nora Bossongová

Nora Bossongová se narodila roku 1982 v Brémách, v současnosti žije v Berlíně. Píše romány a eseje, skládá lyrické básně, přispívá články do týdeníku *Die Zeit* a časopisu *Der Spiegel*. Debutovala románem *Gegend* (2006). Za svou tvorbu získala mnoho ocenění, mj. Cenu Thomase Manna, Cenu Josepha Breitbacha a další. Její romány *Schutzzone* (2019) a *Reichskanzlerplatz* (2024) se dostaly do širší nominace na Německou knižní cenu.

Illarion Pavljuk

Illarion Pavljuk (*1980) je původní profesí novinář, pochází z přímořského města Skadovsk v Chersonské oblasti. V dětství žil s rodiči několik let na ruském Dálném východě, na Sachalinu, po návratu na Ukrajinu bydlel v Luhansku, kde vystudoval žurnalistiku. Od roku 2001 pracoval v Kyjevě jako novinář, stal se zahraničním reportérem se zaměřením na arabsko-izraelský konflikt, později se věnoval produkci a tvorbě uměleckých a dokumentárních pořadů. Vydal tři romány: detektivku ve stylu noir *Bilyj popil* (2018), inspirovanou Gogolovou novelou *Vij*, sci-fi *Tanec nedoumka* (2019) a psychologický thriller *Ja baču, vas cikavyt' pitma* (2020, *Koukám, že vás vábí temnota*), který se stal zatím jeho nejúspěšnějším dílem nejen v jeho rodné zemi. Zajímavostí je, že všechna tři díla autor napsal původně v ruštině a vydané knihy jsou překladem do ukrajinštiny. Illarion Pavljuk se aktivně účastní bojů proti ruské agresi již od roku 2015, nejprve v dobrovolnickém praporu, s počátkem celoplošné války vstoupil do ukrajinské armády a od roku 2023 je vedoucím informační a tiskové služby Ministerstva obrany Ukrajiny.

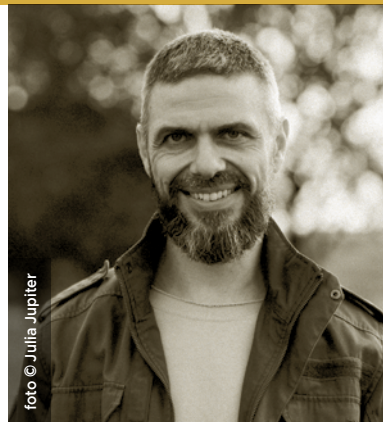

foto © Julia Jupiter

Koukám, že vás vábí temnota

Přeložila Jiřina Dvořáková

Policejní psycholog Andrij Hajster se vydává do zapadlého, sněhem zasypaného městečka. Andrijovým hlavním cílem je pátrání po zmizelé holčičce, ovšem postupně se ukazuje, že v obci řadí maniak zvaný Netvor. Usídlil se v opuštěném cukrovaru a pravidelně si vybírá oběti z řad místních mladých žen. Obyvatelům městečka jsou však jeho zvrhlé činy lhostejné, do pátrání po holčičce se nechce zapojit téměř nikdo. Zločiny neřeší ani místní zkorumpovaný policista, ani starosta, jejichž téměř karikaturní charaktery přispívají k hodnověrnému zobrazení poměrů ukrajinského postsovětského venkova. Předměty jako záhadná policejní složka, která dokáže měnit svůj obsah a zobrazovat budoucí případy, nebo tajemné postavy v čele se záhadným Mužem v červeném pak přenášejí čtenáře do snové atmosféry fantaskního příběhu. Prvky hororu, satiry, psychologického dramatu, válečného románu, fantasy – to vše se mísí v tomto obdivuhodně vyváženém a napínavém díle, které svým vyzněním řeší problémy osobní odpovědnosti, vyrovnávání se s traumaty a především lhostejnosti a pomoci bližnímu.

Černý kruh

Přeložil Jiří Popiolek

Devadesátá léta skončila, doba se změnila. V podsvětí se už tak nestřílí, ale o krk jde pořád. Sázky jsou vysoké, černá hra bere nejen život, ale i duši.

Jozef Karika tentokrát přináší velký román o tenké hranici mezi dobrem a zlem, úspěchem a pádem, minulostí a současností našeho státu i o křižovatce, na níž jsme se jako společnost ocitli.

Schyluje se k velké srážce a Milan se ocitá mezi mlýnskými kameny. Čím víc poznává odvrácenou stranu moci, tím rychleji ztrácí půdu pod nohama. Která cesta vede k naplněnému životu, a která do zatracení?

Již vyšlo:

Tma, Trhlina, Strach, Na smrt, Smršť, Propast, Hlad. Žízeň., Hlubina, Černá hra, Černý rok, Pád

Třetí díl autorovy mafiánské trilogie

Jozef Karika

Jozef Karika, narozený v roce 1978 v Ružomberku, je slovenský spisovatel a novinář, bestsellerový autor, který prodal v České republice a na Slovensku více než 350 000 výtisků svých knih. Za romány *Propast* a *Černá hra* je dvojnásobným držitelem Ceny literární kritiky Zlaté pero, dále pak osminásobným držitelem Zlaté knihy a trojnásobným Platinové knihy (za romány *Ve stínu mafie*, *Trhlina* a *Propast*). Román *Strach* se stal nejlepším hororem roku 2017 v Polsku, *Trhlina* pak v roce 2017 získala nejprestižnější slovenskou čtenářskou cenu Anasoft litera. Roku 2022 vyšel v Argu autorovi dvojromán *Hlad. Žízeň.*, o dva roky později mafiánský thriller *Černý rok* navazující na *Černou hru* a také horor *Hlubina*. Rok 2025 spatřil další autorův horor, a sice *Pád*.

foto © Richard Klíčník

Barbora Šťastná

Barbora Šťastná (*1974) vystudovala scenáristiku na FAMU, v minulosti pracovala jako editorka a šéfredaktorka v časopisech pro ženy. Je autorkou několika knih: románu *Hotel Atlantic* (2023) o putování československých Židů do Palestiny za druhé světové války, rodinných příběhů *Samotářky* (2022) a *Hezčí svět* (2020) a humoristického románu *Láska pro samouky* (2019), který byl zfilmován jako romantická komedie. Od roku 2019 jako editorka Paměti národa naslouchá vyprávění pamětníků a zaznamenává je v psaných příbězích. Tuto zkušenost promítla už do knihy *Prstýnek z drátu* (2025).

Povídky o jinakosti podle skutečných příběhů Paměti národa.

Exoti

Jaké to je být jiný než ostatní ve světě, kde konformita je klíčem k úspěchu? Být jedinou svobodnou matkou ve městě, mluvit doma jinou řečí než ve škole, milovat člověka stejného pohlaví, chodit do kostela, když ostatní jenom sedí u televize? Povídky na motivy skutečných vyprávění pamětníků pro Paměť národa přináší příběhy lidí, kteří se lišili. Ať už svým původem – jako neodsunutí sudetští Němci, Romové nebo Židé přeživší holocaust –, svým vzhledem, vírou, sexuální orientací, postižením anebo prostě odvahou vystoupit z davu a udělat něco jinak. I když si nepřipadali jako hrdinové, každodenně prokazovali statečnost už jen tím, že zůstávali sami sebou, na očích šedivé společnosti, která pro ně měla jen hanlivá jména: živly, pámbičkáři, Němčouři, cikáni, úchylové, kriplové, ti divní. Prostě exoti.

Vydáváme ve spolupráci s organizací Post Bellum.

Již vyšlo:

Prstýnek z drátu

Karel IV. Otřesy světa

Přeložili Zuzana a Václav Soukupovi

Již vyšlo:

Fridrich II.

V nejnovější biografii českého krále a římsko-německého císaře Karla IV. autor pojímá 14. století jako dramatické období, plné politických a hospodářských krizí, kulturního neklidu a hledání nového funkčního způsobu správy římsko-německé říše v severní Itálii, jižní Francii a v Německu, jenž vyvrcholil přijetím Zlaté buly v roce 1356. Kniha je založena na důkladné znalosti a mistrné interpretaci vyprávěcích a diplomatických pramenů, stejně jako na kritickém přístupu k dosavadnímu, téměř nepřebornému historickému bádání. Rader nahlíží osobu Karla IV. komplexním způsobem, přičemž důraz klade jak na jeho říšskou vládu, tak na její propojení se strukturálně zcela odlišným panováním v českém království. Mnohem více než dřívější bádání klade důraz na skutečnost, že Karel začal programově budovat novou říšskou rezidenci v Praze a s Prahou spojoval budoucnost římsko-německé říše. Stejně tak si všímá císařovy podpory a mecenátu umění a vzdělání. Zároveň však nijak nezamlčuje ani temné stránky Karlova politického života, jeho čirý pragmatismus, podíl na pronásledování kacířů a vypočítavý přístup k židovskému obyvatelstvu v mnoha německých městech.

Olaf B. Rader

Olaf B. Rader (* 1961) přednáší na Humboldtově univerzitě v Berlíně a působí v Monumenta Germaniae Historica na Berlínsko-braniborské akademii věd. Je autorem několika knih: *Grab und Herrschaft* (2003), *Kleine Geschichte Dresdens* (2007) či „*Wie Blitz und Donnerschlag*“. *Die Kaiserkrönung Karls IV. nach den Berichten des Johannes Porta de Annoniaco* (2016), jež je věnována korunovační jízdě Karla IV. do Itálie v roce 1355. V nakladatelství Argo vyšla jeho úspěšná biografie římsko-německého císaře Fridricha II.

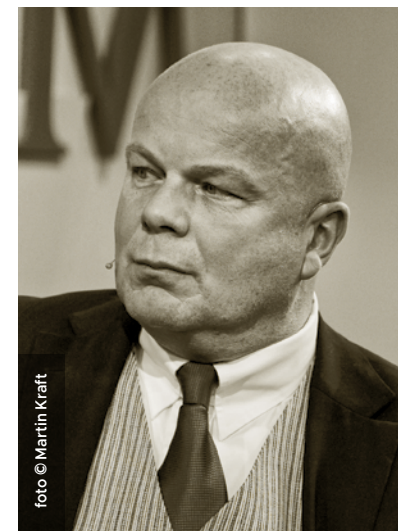

foto © Martin Kraft

Paulo Coelho

Paulo Coelho, který je považován za jednoho z nejvlivnějších spisovatelů dnešní doby, uveřejnil své knihy ve 170 zemích v překladu do 88 jazyků, jejich náklad přesáhl 320 milionů výtisků. Narodil se v srpnu 1947 v Rio de Janeiru, a ještě než se začal plně věnovat literatuře, pracoval jako ředitel divadla a herec, textař a novinář. Plody jeho hudební spolupráce s Raulem Seixasem a dalšími brazilskými umělci patří k nejlepším klasickým skladbám brazilského rocku. V roce 1987 prošel Svatojakubskou cestou. Za rok po této pouti napsal *Mágův deník*. V následujícím roce vydal *Alchymistu*. Od té doby Paulo Coelho nastoupil dráhu, která z něho postupně učinila nejprodávanějšího brazilského autora všech dob a jednoho ze tří nejprodávanějších autorů na světě. Od roku 2002 zaujímá křeslo č. 21 v Brazilské literární akademii a v roce 2007 byl organizací OSN poctěn prestižním titulem Posel míru. V současnosti je nejsledovanějším autorem na sociálních sítích.

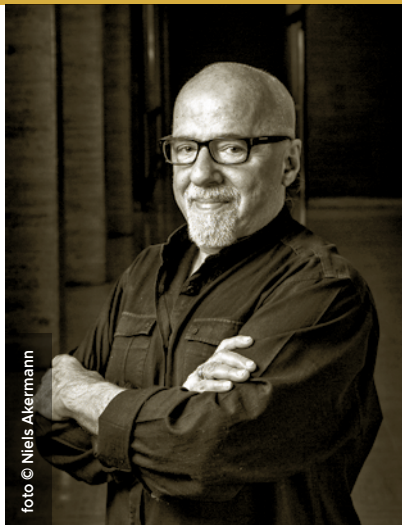

foto © Niels Akermann

Nejvyšší dar

Přeložila Marie Havlíková, ilustrovala Andrea Tachezy

„Měl jsem za to, že jsem už ve věci Lásky promyslel vše, když mi do rukou padlo kázání Henryho Drummonda. Od okamžiku, kdy jsem si přečetl jeho slova, snažil jsem se jeho učení naplňovat v praxi, a můj život se zásadně změnil,“ napsal Paulo Coelho o textu, který jej inspiroval ke knize *Nejvyšší dar*.

„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučí cí zvon.“ Každý z nás někdy slyšel tuto pasáž z Listu Korintským od svatého Pavla, ale porozuměli jsme vsutku jeho poselství? Koncem 19. století byl mladý misionář Henry Drummond povolán nahradit slavného kazatele. A i když mu zprvu posluchači naslouchali s nevěrou, zakrátko byli uchvázeni jeho výkladem slov apoštola Pavla. Z kázání *Největší věc na světě* se stal klasický text, nepochybně jeden z nejkrásnějších, jaké byly kdy o lásce napsány. Drummond jej rozčlenil do devíti částí: trpělivost, laskavost, velkorysost, pokora, jemnost, oddanost, tolerantnost, upřímnost a nevinnost. Na rozdíl od toho, co jsme uvyklí slyšet, za největší poklad duchovního života nepovažuje víru, ale lásku. Nehledě na to, k jakému náboženství se hlásíte, právě tyto city váš život obohatí nejvíce. V *Nejvyšším daru* Paulo Coelho na základě Drummondova textu nabízí skutečně působivou zprávu, jež nám pomůže pojmout lásku do našich každodenních životů a zakusit její transformační sílu.

Již vyšlo:

Alchymista, Lukostřelec, Alef, Poutník – Mágův deník, Čarodějka z Portobela, Maktub a další

Večírek s kasuárem

Přeložila Helena Lergertporer

Dvacetiletá studentka Isa uspořádá v rodinné vile v Turíně na začátku léta studentskou párty. Všichni se těší ze štědrých zásob jídla, z alkoholu i hudby, když se objeví nečekaný dárek s výhružnou zprávou: pokud se do jedné hodiny ranní někdo z hostů neodvážá dotknout kasuára (velkého, nebezpečného ptáka podobného pštrosu) ze sousední zahrady, zemře jejich kamarád Ezio. Parta přátel se snaží zjistit, jestli jde jen o krutý žert, nebo skutečné ohrožení, a čelí výzvě, která testuje jejich odvahu a vzájemné vztahy.

Večírek s kasuárem je mimořádný románový debut, který vyniká vysokou literární kvalitou a originální zápletkou. Až surrealistické scény s kasuárem odhalují vnitřní nejistoty, strachy a touhy generace mladých lidí nejen v Itálii.

Na téhle party se hraje o víc než o zábavu – hraje se o život

Leonardo San Pietro

Leonardo San Pietro je italský spisovatel, narozený v roce 1997 v Turíně. Žije v Boloni, kde studuje magisterský obor zaměřený na lingvistiku. Jeho spisovatelská kariéra začala už během studia na prestižní škole tvůrčího psaní Scuola Holden. V minulosti také pracoval rok jako lektor pro renomované nakladatelství Einaudi Editore. Své první povídky publikoval v časopisech, jedna z nich nazvaná *Fuori dalle mura* se dostala mezi finalisty prestižní italské literární Ceny Itala Calvina. Román *Večírek s kasuárem* (Festa con casuario, 2025) je jeho debut.

foto © Martina Piliello

Gianfranco Calligaris

Gianfranco Calligaris (1947–2024) je uznávaný italský novinář, spisovatel a scenárista, ověnčený řadou cen. Svou literární dráhu zahájil románem *Poslední léto ve městě*, který poprvé vyšel v roce 1973, poté co získal cenu Premio Inedito. Velkou pozornost vzbudil nejen mezi kritiky a literáty, ale především u široké čtenářské veřejnosti. První náklad se vyprodal během čtrnácti dnů. Po několika následujících desetiletích se Calligaris věnoval psaní scénářů pro film a televizi a od devadesátých let se zaměřil na divadlo. Svůj druhý román *Soukromé propasti* vydal v roce 2012 a získal za něj cenu Premio Bagutta; prestižní literární cenu Viareggio mu vynesla i výjimečná sága *La malinconia dei Crusich* (Melancholie Crusichových, 2016).

Soukromé propasti

Přeložila Alice Flemrová

Řím, konec šedesátých let: v atmosféře revolučních nepokojů na náměstí Piazza Navona se odehrává příběh uspěchaného sňatku a jeho hořkých následků. Účastníky jsou mladý představitel průmyslové šlechty, co hledá smysl života, a krásná dědička, která je stejně ztracená a pronásledovaná nevyříčeným rodinným traumatem.

Příběh, který s odstupem třiceti let vypráví přímý svědek, je palčivým podobenstvím o touze a ztrátě. Nemilosrdně odhaluje soukromé propasti, které se skrývají v každém z nás, pod povrchem každé lásky.

Již vyšlo:

Poslední léto ve městě

Ničema

Přeložila Pavla Přívozníková

Monza, 1940. Francesca neviděla Maddalenu čtyři nekonečně dlouhé roky. Celou dobu jí psala dopisy, nikdy nedostala odpověď. Maddalenu totiž zavřeli do blázince. Když Francesca jedné noci náhodou zjistí, že ani jeden z dopisů nebyl odeslán, učiní řadu impulzivních rozhodnutí, která jí Maddalenu vrátí. Je to ale pořád ona? Co zbylo z jejich přátelství? A kam se bude ubírat uprostřed války, pod padajícími bombami, ve dnech hlady a strachu? Která z nich je Dareba a která Ničema? Ve světě, kde nejsou jasné hranice mezi dobrem a zlem, se nejen obě mladé ženy, ale i všichni ostatní musejí rozhodnout, jestli bránit svá přesvědčení a riskovat život svůj a svých nejbližších, anebo se jen pokusit to prostě nějak přežít.

Již vyšlo:

Dareba

V prostředí fašistické Itálie se odvíjí silný příběh o přátelství, vzdoru a hledání spravedlnosti.

Beatrice Salvioni

Beatrice Salvioni se narodila v roce 1995 v Monze a vystudovala moderní filologii na Katolické univerzitě v Miláně. Poté se zapsala na prestižní školu tvůrčího psaní Scuola Holden. Od začátku studia vynikala svým talentem a jako velmi mladá publikovala v prestižním nakladatelství Einaudi. Autorčina prvotina *Dareba*, jež vyšla v češtině v roce 2024 v překladu Alice Flemrové, zaznamenala u čtenářů velký úspěch. Vypráví příběh přátelství dvou dvanáctiletých dívek, Francescy a Maddaleny. Děj je zasazen do fašistické Itálie 30. let 20. století a zkoumá, jak se dívky musí vypořádat s drsnou realitou a společenskými předsudky. *Ničemu* můžeme číst jako její pokračování, ale i jako samostatný příběh.

foto © Vittoria Bernini

Kim Čijun

Kim Čijun (*1992, Soul) je jihokorejská spisovatelka, jejíž debut *Útulná prádelna v Jonnamu* se okamžitě zařadil mezi nejprodávanější tituly současné korejské literatury. Autorka mistrně s výjimečnou citlivostí a autentickou zachycuje každodenní momenty městského života. Její vypravěčský styl se vyznačuje jemným humorem a schopností přesvědčivě evokovat atmosféru obyčejných míst, která se díky lidským příběhům stávají jedinečná. Kim Čijun patří k nastupující generaci korejských autorů, kteří reflektují rychle se měnící společnost a hledají v ní místa, kde lze pocítit mezilidskou blízkost a porozumění

Korejský bestseller nabízí čtenářům hřejivý příběh o síle sounáležitosti, empatii a vzájemné pomoci

Útulná prádelna v Jonnamu

Přeložila Eliška Karbanová

Ve spleti uliček čtvrti Jonnamdong v Soulu stojí nenápadná prádelna, která v sobě skrývá daleko víc než jen možnost vyprat si oblečení. Jako tichý svědek lidských osudů se stává místem, kde se špinavé prádlo mění na čisté – a ztrápené duše nacházejí útěchu. Jednoho dne zde totiž kdosi zanechá zvláštní deník a tím se začne odvíjet řetězec nečekaných událostí. Na stránkách deníku postupně přibývají zápisky plné starostí a nejistot, pod kterými se vzápětí objevují odpovědi a rady od neznámých pisatelů.

Prádelna se tak pozvolna mění v léčivý prostor, kde se lidé, aniž by se fyzicky potkávali, stávají součástí živého společenství. Zákazníci hledající řešení svých problémů vystupují jako rádci pro ostatní a prostřednictvím ručně psaných vzkazů v deníku vzniká nečekané spojení v době, kdy skutečných mezilidských kontaktů žalostně ubývá.

Pohřební výbor pro recepty mého ex

Přeložila Veronika Abbasová

Když se s devětadvacetiletou Momoko Júkiovou po čtyřech letech vztahu rozejde přítel, ze zoufalství se opije do nemoty. K sobě přijde v neznámém podniku ve společnosti rovněž neznámého, ale velice atraktivního muže, z něhož se vyklube majitel nepřilíhající prosperující kavárny. Právě v ní zahájí novou kariéru jako kuchařka a vydá se na cestu za uzdravením, vylepšením vlastního sebevědomí a nalezením svého místa v životě. Na své cestě potká mnoho lidí, kterým pomůže vyrovnat se s nepodařeným vztahem či životní ztrátou – a to vše za pomoci chutného jídla, které si můžete uvařit i vy díky přiloženým receptům. Kniha o sebepoznání, (nejen) milostných vztazích a dobrém jídle.

Saki Kawaširo

Saki Kawaširo se narodila se v roce 1992 v Tokiu. Po studiích na univerzitě Waseda působila v několika firmách v knižním průmyslu, než se vydala na dráhu spisovatelky. V době, kdy pracovala jako vedoucí knižní kavárny, vymyslela pro kavárnu recept na „Kuřecí kari, které měl rád můj bývalý“, a na reklamní poutač napsala krátký příběh, jenž se k receptu vázal. To vyvolalo velký ohlas na sociálních sítích, a autorka byla dokonce pozvána do pořadu televize Asahi, což jí vnuklo nápad napsat touto formou celý román. Debutovala v roce 2022 self-help příručkou *Nedaří se mi najít své místo v životě* (Wataši no ibašo wa micukaranai).

Lee Miye

Autorka Lee Miye se narodila v Pusanu. Na Pusanské národní univerzitě (Pusan National University) vystudovala materiálovou vědu a nastoupila do společnosti Samsung Electronics jako inženýrka, která měla na starost správu výrobních zařízení polovodičů. Svůj první román *Obchodní dům se sny* vydala nejprve jako crowdfundingový projekt. Kniha se setkala s nadšeným ohlasem čtenářů a zařadila se mezi nejprodávanější korejské knihy roku 2021 a 2022. Podle svých slov nejraději pracuje, když se pořádně vyspí, a nesnáší ponocování kvůli práci. Také si prý často pamatuje sny, které se jí zdají.

foto © Jennie Mayle

Dallergutův obchodní dům se sny 2

Přeložil Tomáš Horák

Pokračování světového knižního hitu z Jižní Koreje doputovalo do Česka. Penny je zaměstnaná v Dallergutově obchodním domě už více než rok. Občas sice udělá nějakou chybu, ale díky své nápaditosti a snaze učit se nové věci se stala plnoprávnou pracovnící ve snovém průmyslu s oprávněním ke vstupu do tajemné „firemní zóny“, kde sídlí nejen továrny na sny, ale i úřad řešící stížnosti jejich uživatelů či testovací centrum plné surovin na výrobu snů. Penny kromě své běžné práce řeší problémy stálých zákazníků nebo pomáhá s přípravou velké pyžamové párty. Druhý díl korejského bestselleru přináší ještě více fantazie, laskavého humoru a lidského porozumění a předkládá čtenářům příběhy o snech, které nás utvářejí, o odvaze hledat světlo i uprostřed nejtemnější noci.

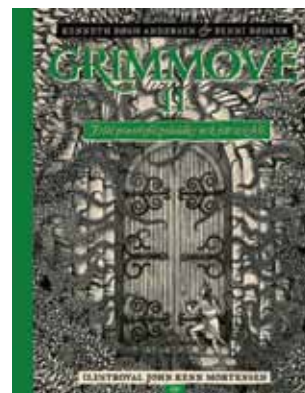

Již vyšlo:

Dallergutův obchodní dům se sny

Grimmové 2

Přeložil Robert Novotný

Nový svazek hororových převyprávění pohádek bratří Grimmů! Kenneth Bøgh Andersen a Benni Bødker ve druhém svazku sáhli po dalších třinácti hrůzostrašných příbězích klasiků německého romantismu. Autoři se ve svých převyprávěních opět vrací k původním verzím textů, nepoznamenaným změnami, ke kterým bratři Grimmové ve snaze vyhovět většinovému vkusu v pozdějších vydáních přistupovali. Do těchto krásných a fantastických pohádek se tak díky oběma dánským autorům vrací syrovost, krutost a zlo, které se z nich časem vytratily. Pokud si myslíte, že pohádky bratří Grimmů už znáte, pak zjistíte, že se mýlíte!

Již vyšlo:

Grimmové

Kenneth Bøgh Andersen

Kenneth Bøgh Andersen (*1976) původně pracoval jako učitel a zprvu psal jen ve volném čase. První kniha mu vyšla v roce 2000 a od té doby vydal na čtyřicet titulů pro děti a mládež, především v žánrech jako fantasy, horor či science fiction. Jeho série o superhrdinovi jménem Antboy se dočkala filmové podoby a podle knihy *Luciferův učeň* byl napsán muzikál. Jeho díla byla přeložena do více než patnácti jazyků.

Benni Bødker

Benni Bødker (*1975) vystudoval dánštinu a filozofii na Univerzitě v Roskilde. Píše knihy pro děti a mládež, za které byl v rodném Dánsku nominován na řadu cenu a několik jich už získal. Velký úspěch slavily například jeho upířské příběhy ze série *Děti noci*. Jeho knihy byly přeloženy do mnoha jazyků.

Jiří Plucar (ed.)

Jiří Plucar (*1979) studoval sinologii a anglistiku na Université Paris-Diderot a na Národním institutu orientálních jazyků a civilizací (INALCO), kde později i pracoval. V současnosti působí na Zhejiang International Studies University v Číně a spolupracuje s brněnskou Masarykovou univerzitou. Zabývá se čínskou jazykovědou a překlady z čínštiny.

Básně od Zvonové hory

Vybral, uspořádal a přeložil Jiří Plucar

Čínská poezie nás už po staletí okouzluje svou hloubkou, krásou i dlouhou tradicí. Od prvních českých překladů až dodnes nás fascinuje propracovaností forem, bohatým jazykem a rozmanitostí témat, která odrážejí starobylou kulturu. V minulosti byla znalost poezie dokonce nutností – bez ní se člověk neobešel, pokud chtěl uspět v úřednické kariéře.

Jednou z výrazných postav čínské literatury byl Wang An-š' (1021–1086) – básník, politik a reformátor, který se stal významnou osobností doby dynastie Sung. Psal v mnoha žánrech a jeho básně odrážejí odvahu a cílevědomost, které uplatňoval i ve své reformní politice. Jeho básně jsou tema-

ticky pestré a formálně promyšlené, ale přitom napsané jednoduchým a přirozeným jazykem, bez přehnané zdobnosti. Po letech ve státní službě se Wang An-š' stáhl do ústraní na Zvonovou horu, kde se věnoval pozorování přírody a psaní veršů. V jeho poezii se mísí síla i jemnost – dokáže být neústupný a přímý, ale také vtipný, citlivý a laskavý.

Tato kniha přináší českým čtenářům jedinečný pohled na jednoho z nejvýznamnějších básníků doby Severní Sung. Nabízí působivý pohled do duše člověka, který toužil po spravedlivé společnosti i po klidném, vyrovnaném životě v tichém souznění s přírodou a poezií.

Malichernost

Přeložila Marcela Bramborová

Měla to být dovolená snů: srpen, Itálie a historická vila s bazénem nedaleko Neapole. Klára sem kdysi jezdila téměř každé léto s rodiči a teď se sem vrátila s manželem a dcerami. Ale i na tomto idylickém místě je něco špatné. Staré záležitosti z minulosti stále zaštiňují horké dny. Před patnácti lety se stalo něco, s čím se Klára dosud nevyrovнала. Možná to byla jen malichernost, alespoň si to snaží namluvit, dokud nečekaně nepřijde nezvaný host. Co spojuje Kláru se synem majitelů Nicem? Možná jen pár rozmazaných vzpomínek. Co si takový kluk mohl pamatovat? Určitě nic a nemá smysl se tím trápit. Ale co když viděl něco, co vidět neměl? Jedno je jisté: od té doby, co Nico přišel, Klára na něj nemůže přestat myslet.

Smyslný příběh o vztahu znuděné vdané ženy s mladším mužem? To není vše. Je to také vyprávění o zklamání, samotě a léty potlačovaném traumatu. Elena Ferrante se setkává se Sally Rooney, což znamená skvělou četbu nejen na dovolenou.

Natalia Szostak

Magda Tereszczuk

Magda Tereszczuk se narodila v 80. letech, studovala kulturní a divadelní vědu ve Varšavě. Je absolventkou kurzu kreativního psaní na Institutu literárních výzkumů PAN. Působí jako novinářka a je milovnicí nezapomenutelných knih a filmů. Ráda vytváří složité příběhy. Kdykoli může, cestuje do Itálie. Když nemůže, sleduje filmy Alice Rohrwacherové. V roce 2024 se její filmový námět „Chlapci z náměstí zločinu“ dostal do finále soutěže „Představ si“.

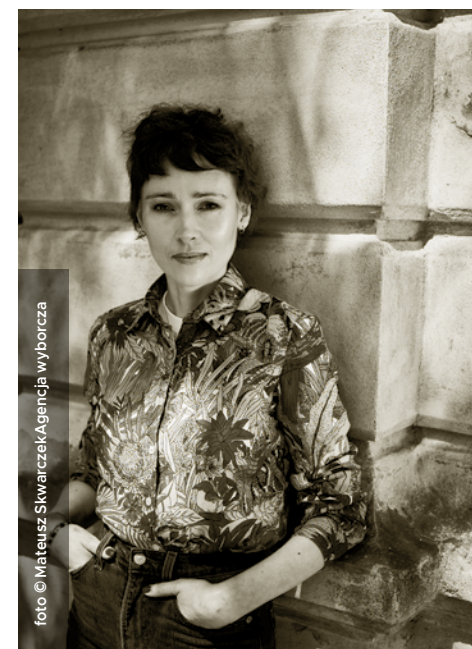

foto © Mateusz Skwarcewicz Agencja wyborcza

Barbora Majchráková

Barbora Majchráková (*1985) vystudovala práva, ale dnes pracuje jako manažerka kvality. Od dětství ráda píše, žije v malé vesničce v jižních Čechách. Čtenáře si získala už svou prvotinou *Zámeček* (2022), příběhem o tom, že se vyplatí nevzdávat se, i když je to beznadějně. Následovaly humoristické romány pro ženy *Pod Kaštanem* (2023) a *Domek v malinovém údolí* (2025), které s humorem a romantikou povzbuzují v plnění vlastních snů. S nejnovější knihou *Cesta na Sardinii* se pak čtenáři vydají za dobrodružstvím do Itálie.

Humorný román, který pohladí po duši a dodá odvahu jít si za svým

Cesta na Sardinii

Maminka, dcera a vnučka. Tři generace jedné rodiny. A cesta k moři, která na první pohled vypadá jako obyčejná dámská jízda. Jenom maminka ale ví, proč vybrala jako cíl právě Sardinii, a koho na ostrově bude hledat.

Dcera si na pláži plánuje pořádně odpočinout. Nic víc. Nic míň. A vnučka? Ta se těší, až celá tahle příšerná rodinná dovolená konečně skončí.

Pak je tu ještě Helena. Žena, o které se v rodině přes padesát let nemluvílo a která netouží po ničem jiném, než aby mohla vysvětlit, co se kdysi dávno opravdu stalo.

Již vyšlo:

Zámeček, *Pod Kaštanem*, *Domek v malinovém údolí*

Sirota z Manhattanu

Přeložila Zuzana Šťastná

Guillaume, Catherine a jejich malá dcera Élisabeth roku 1886 opustí rodnou Francii, nasednou na parník a vydají se do vysněného New Yorku. Jejich sen o svobodě se však brzy promění v noční můru – a malá Élisabeth nakonec zůstane opuštěná uprostřed amerického velkoměsta. Náhoda ji svede dohromady s bohatými manželi Woolworthovými, kteří se osamělé dívčence ujmou. Élisabeth, od nynějška Lisbeth Woolworthová, vyrůstá hýčkaná jako princezna. V den svých šestnáctých narozenin se ale dozvídá pravdu o svém původu a začne umanutě pátrat nejen po tom, co přesně se stalo, ale i po své rodině na starém kontinentě.

První část třídílné romantické sagy o dospívání, zrání, hledání identity v prudce se měnícím světě mezi Amerikou a Evropou a o tom, co vlastně znamená slovo rodina.

Marie-Bernadette Dupuyová

Marie-Bernadette Dupuyová (*1952) je francouzská spisovatelka, jejíž knihy ve Francii patří k čtenářsky nejúspěšnějším a nejprodávanějším. Dokáže totiž spojit historické události a reálie s živým, barvitým vyprávěním, ať už píše o známých osobnostech, jako například o císařovně Sissi či dalších členkách královských rodin, nebo jsou hrdinky jejích románů smyšlené. Je autorkou několika sérií, vždy umně zasazených do konkrétní doby a turbulentních historických událostí, ale i úspěšných krimi románů.

foto © Astrid di Crollanza

Renáta Krejčí

Renáta Krejčí se narodila se v roce 1990, pochází z Dobronína u Jihlavy. Působí jako redaktorka v nakladatelství Pikola a externě spolupracuje s nakladatelstvími JOTA, Argo, Bourdon a dalšími. Miluje čtení, psaní a doladování textů. Volný čas tráví s rodinou, s knihami nebo geocachingem – kromě hledání kešek přitom sbírá odpadky a pomáhá přírodě. Je taky zapálená amatérská herečka a můžete ji vidat na prknech Divadla Gong se souborem Post scriptum. Žije v Praze s manželem a dvěma dětmi.

Rozkvetlá

Jedna věří ve fakta, druhá v hvězdy – obě v sílu přátelství Andrea – organizovaná, zodpovědná workoholička, nedůvěřivá realista, úzkostlivá matka. Jolanta – nedochvilná, přirozená, otevřená umělkyně spatřující dobro v každém člověku, svobodomyslná matka. Jedna dělá vědecký průzkum před každým životním rozhodnutím – druhá věří v postavení hvězd, homeopatii a sílu přírody. Neslučitelné povahy svede dohromady konflikt jejich potomků. Román o tom, že otevření srdce navzdory předsudkům může zasít semínko nečekaně silného přátelství. O tom, jak nás mohou v životě ovlivnit lidé, s nimiž bychom za běžných okolností prohodili sotva pár slov. O tom, že zkoušet nové věci se vyplatí. A taky o tom, že nikdy není pozdě.

Kde létají orli

Když se Bára, česká emigrantka žijící v Nizozemí, rozhodne s partnerem Basem koupit starou finku v divokých španělských horách Las Alpujarras, věří, že začíná nová, idylická kapitola života. Namísto růžového sadu se však hned po dramatickém odjezdu uprostřed první vlny pandemie a tvrdého lockdownu noří do nelítostného boje s vlhkostí, nefunkčním topením a zarostlou džunglí namísto zahrady. Rychle však pochopí, že těžší než práce na pozemku je Basova emocionální zeď, kterou si před světem vytvořil, a Bářin vlastní strach z opuštění, čímž se hledání hnízda mění v cestu za vnitřní svobodou.

Ema Šindelářová

Ema Šindelářová se narodila v jižních Čechách v roce 1966 a vyrůstala v Blatné. V roce 1991 se odstěhovala do Nizozemí, kde se začala věnovat homeopatii a psaní. Publikuje v nizozemštině i češtině. Její první román *Tranen van een feniks* (2021) vyšel česky pod názvem *Jako tažní ptáci* (2023). Druhá kniha *Feniks op de finca* (2023) vyjde v češtině v Argu pod názvem *Kde létají orli*. Je také autorkou humorné knížky *Dvojnožci jsou pitomí, deník kocoura Mojo* a sbírek krátkých příběhů. Poslední čtyři roky žije převážně ve španělských horách Sierra Nevada, kde se stará o finku s olivovníky a mandlovníky.

foto © Ton de Koning

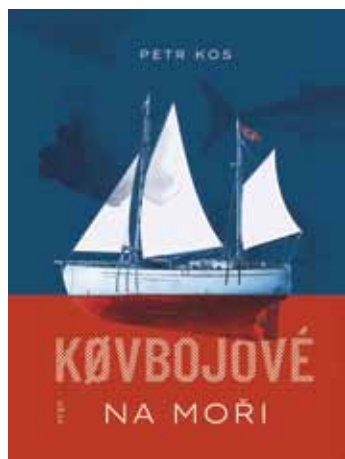
Petr Kos

Petr Kos (*1981) je původním vzděláním knihkupec a knihovník. Po studiích vystřídal řadu kratších i delších zaměstnání. Byl prodavač v antikvariátu, technik u divadla, grafik a tiskař v reklamním studiu, zvukař v televizi. Nejvíce jeho život ovlivnilo, když v pětadvaceti poprvé přijel na Aljašku. Na rybářských lodích nakonec strávil osm sezon a nasbíral nedocenitelné zkušenosti, díky nimž se mohl pustit i do svého dalšího nekonečného dobrodružství s Annou z Tromsø, sto let starou dřevěnou tuleňářskou lodí. Tu posledních sedm let opravuje, někdy se na ní plaví s lidmi, co zaplatí, a jindy sám. Někdy taky loví ústřice, aby měl na pivo. Přes zimu, když je doma, pracuje na stavbě dřevěných domů nebo v loděnici.

„Jsou lidé, kteří o dobrodružství sní – a pak jsou čistokrevní dobrodruzi. Petr Kos patří mezi ty, kteří se nebojí zvednout kotvy a pustit se do neznáma.“

Kovbojové na moři

Petr Kos debutuje knihou, na kterou sbíral materiál dlouhých patnáct let. Ale jak říká, všechno má svůj správný čas. Napřed bylo nutné kus dobrodružného života prožít, aby o něm mohl začít psát. A nejspíš i proto jeho kniha působí jako zjevení. Zčásti vznikla na palubě Anny z Tromsø. Tu vlastníma rukama zachránil před osudem jiných starých lodí, které už se na moře nikdy nedostanou. Ale dno téhle knihy je ještě o hodně hlubší. Zápisky zachycující záchranu Anny a cestopisné črty o plavbách podél norského pobřeží se prolínají se vzpomínkami na dobu, kterou autor strávil mezi rybáři na Aljašce. Na hladinu se vynořují dávné příběhy o moři, o lodích, o chlapecké vůli – žít dál svůj život, i když třeba zrovna za moc nestojí, když je zrovna nejtěžší nebo začíná v padesátých letech v komunistickém Československu. Jsou to příběhy, které se vypráví jen zřídka, a jen těm, kdo si to zaslouží. Tahle kniha je cítit dehtem, potem, solí a rybinou, ale především dnes už vzácnou opravdovostí.

Mimka

Román *Mimka* je literárně-dokumentární rekonstrukce příběhu židovské dívky z Plzně, jejíž život zásadně proměnila okupace Československa. V mnohovrstevnatém textu, ve kterém se setkává historická skutečnost s literární reflexí paměti, se Mimčin osud stává nejenom svědectvím o individuální ztrátě, ale také metaforou zápasu o uchování paměti holokaustu ve chvíli, kdy generace přímých svědků mizí. *Mimka* propojuje intimní příběh, rodinnou historii a kolektivní zkušenost a znovu a originálně otevírá otázku: jak žít se zkušeností, která zůstává bez příběhu.

Zuzana Říhová

Zuzana Říhová (*1981) vystudovala bohemistiku a komparatistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Od roku 2007 působí v Ústavu pro českou literaturu AV ČR a přednáší na řadě vysokých škol. V letech 2014–2017 vedla katedru bohemistiky v Oxfordu. Dlouhodobě se věnuje výzkumu avantgardy a modernismu, je autorkou mj. monografie *Vprostřed davu* (Academia, 2016), či editorkou antologie *From Laughter to Forgetting* (Karolinum, 2024). V umělecké literatuře debutovala básnickou sbírkou *Pustím si tě do domu* (Dauphin, 2016), prozaicky novelou *Evička* (Dauphin, 2018). Je autorkou románu *Cestou špendlíků nebo jehel* (Argo, 2021), nominovaného na cenu Magnesia Litera. Román je přeložen do čtyř jazyků, francouzsky vyšel v prestižním Éditions du Seuil. Poetická novela *Příběh Proměny* (Argo, 2024) umělecky zpracovává několik klíčových měsíců v životě Franze Kafky a vyšla i v německém překladu.

Lenka Horňáková-Civade

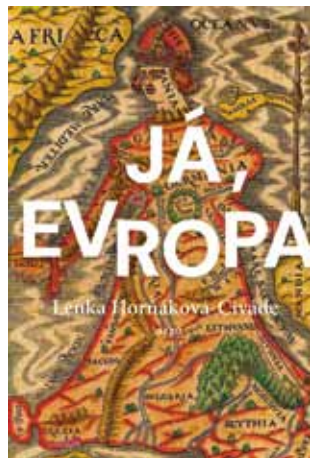
Lenka Horňáková-Civade (*1971) se narodila v Prostějově, v Praze vystudovala VŠE, po sametové revoluci se přestěhovala do Francie, na pařížské Sorbonně vystudovala výtvarné umění, stala se malířkou a časem začala psát knihy, nejprve česky. Slibně započatou dráhu česky píšící autorky ale opusťla a vydala se nejistější cestou psaní ve druhém, přijatém jazyce, tedy ve francouzštině. Odvaha se vyplatila a dostavil se úspěch u čtenářů i kritiky. V Argu vyšly jak reedice jejích českých knih *Provence jako sen* a *Lanýže*, tak francouzské tituly v jejím vlastním překladu *Marie a Magdalény*, *Grófka*, *Symfonie o novém světě* a *Amsterodamské vigilie*. Spolu se spisovatelkou Anne Delaflotte Mehdevi vydala knížku korespondence, jejíž druhé a upravené vydání vyšlo v Argu pod názvem *Praha–Paříž, Do vlastních rukou*. Obdržela několik literárních cen (Prix Renaudot des lycéens, Prix Richelieu de la Francophonie et Prix littéraire des jeunes européens) a v březnu 2022 jí byla francouzským velvyslancem v Praze předána insignie rytíře Řádu umění a literatury.

Lenka Horňáková-Civade žije v centrální Francii v regionu Centre-Val de Loire.

foto © eliška

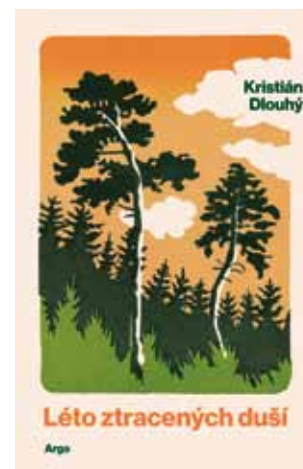
Já, Evropa

V kavárně velkého frekventovaného nádraží sedí žena. Pije kávu a zvědavě a zároveň zdrženlivě sleduje okolí. Jmenuje se Evropa. A tohle je její příběh.

Lenka Horňáková-Civade ve svém esejistickém vyprávění představuje Evropu jako živoucí bytost, vypravěčku vlastní historie, v níž se mýtus prolíná s realitou, minulost se současností a literatura s geografii a filosofií. Evropa, tajuplná žena v nádražní kavárně, vzpomíná, jak ji unesl Zeus v podobě bílého býka, vysvětluje, proč ji středověcí geografové zpodobňovali jako královnu, a zkoumá vlastní identitu skrze otázky lidí, kteří kolem ní spěchají nádražní halou a promlouvají k ní různými jazyky.

Léto ztracených duší

Bývalý učitel se utápí v zoufalství, alkoholu a bezútěšné minulosti, když náhodou potká záhadnou ženu a zcela propadne jejímu kouzlu. Podaří se mu zjistit, odkud přišla a co je zač? Indická dívka Kiri začne vidat věci, které by vidat rozhodně neměla. Hranice mezi skutečností a iluzí se začne stírat. Jak moc je pevná? Existuje vůbec? A může Kiri ještě věřit sama sobě? Tadeášovi rodiče najednou musejí čelit situaci, na kterou se nemohli nijak připravit, a doted' je ani nenapadlo na něco takového pomyslet.

Tři osudy, trojí vnímání světa, který možná není takový, jaký se zdá. A co když mezi námi kráčí někdo, kdo tu už jednou byl...

Kristián Dlouhý

Kristián Dlouhý se narodil jako pozdní mileniál. Jeho celoživotními soupeřníky jsou literatura, zvířata – zejména psi – a fragmenty filozofických teorií. Vždycky se chtěl žít psaním, což se mu nakonec povedlo, bohužel však nejde o psaní knih. Těžké chvíle řeší podle nálady buď sebelitostí, nebo sebeironií. Děsí se krysa, bezedných propastí a vlastní zranitelnosti. Kromě čtení, psaní, psů a filozofů má rád hory; zvláště si oblíbil vrch Koppel a jednou by chtěl navštívit Sedmíhradsko.

Markéta Sikorová

Markéta Sikorová (*1985) pochází z Třince. Je matkou čtyř dětí, jejíž životní zkušenost se stala základem literárního debutu *Můžu být zničená, ale ne poražená* – knihy, která vznikla jako zápis přežitého, jako návrat k sobě skrze bolest, která dlouho neměla slova.

První verzi rukopisu začala psát již v osmnácti letech, finální podoba vznikla v roce 2025. Poté si založila web www.rukopisyzivota.cz, kde téměř denně publikuje zápisky ze života, který není jen minulostí.

Autobiografická novela o síle vůle napřené proti nepřízni osudu

Můžu být zničená, ale ne poražená

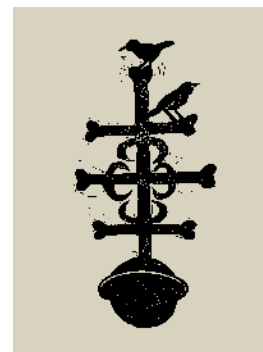
Některé životní příběhy jsou ve skutečnosti nesdělitelné, nepřenositelné. Když vás od útlého dětství zneužívá vlastní otec. Když matka předstírá, že se to neděje. Když vám nikdo nevěří, nedá lásku, domov, důvěru. Když spadnete v jedenácti letech do koloběhu závislostí, prostituce, kriminality. Když vás celé dětství a dospívání zavírají do ústavů a vy se snažíte o jediné: přežít.

A dokážete to.

Legendy a pověsti staré Šumavy

Vybral a přeložil Josef Rauvolf
ilustroval Ladislav Sýkora

Lidová vyprávění ze staré Šumavy nejsou jen tak ledasjakou kolekcí příběhů – především jsou mimořádně syrovou výpovědí o životě, strážnících i radostech obyvatel překrásného, ale hodně tajemného a nevyzpytatelného pohoří. Ovšem očekávat nějaké Zlatovlásky či hloupé Honzy by bylo omylem, šumavská vyprávění jsou plná krutých zvratů, kdy se člověk stává pouhou hříčkou osudu. Není proč se divit, život je zde tvrdý i dnes, natož pak před dvěma, třemi sty i více lety. V hlubokých hvozdech tak přebývají čarodějnice, řádí zde se svou smečkou krutý divoký lovec, nezřídka narazíme na samotného satanáše – vše je ovšem neseno zvláštní, nehledanou poezií, protože „tam, kde se i to nejnepravděpodobnější stává skutečností, kde se vše reálné rozplývá ve vzduchu, oparu a mlze, kde štěstí i tíseň splývají, stává se vše opojením a snem, snem o Šumavě“.

Michal Horáček

Michal Horáček (*1952), textař, esejista, spisovatel, novinář, producent a antropolog (doktorskou disertační práci *Habitus hazardního hráče* obhájil roku 2011, knižně 2012). Po veršovaném libretu *Kudykam* (2009) a cyklu villon-ských balad *Český kalendář* (2012) je soubor čtyřiceti textů na biblické motivy *Pozemský prach a Boží dech* (2026) jeho třetí básnickou knihou.

Jan Kadlec

Jan Kadlec (*1976), výtvarný umělec, architekt, scénograf, návrhář kostýmů a filmový produkční designér. V roce 2025 získal Českého lva za nejlepší vizuální počin, nejlepší kostým i nejlepší plakát pro film *Amerikánka* režiséra Viktora Tauše.

Pozemský prach a Boží dech

Slova příštích písní inspirovaná biblickými příběhy

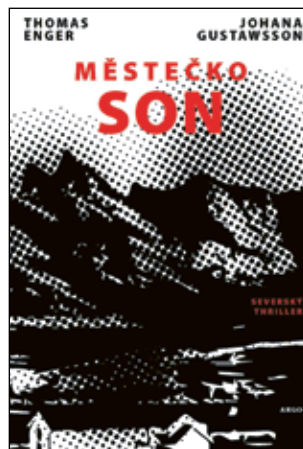
Ilustroval Jan Kadlec

Během čtyřiceti týdnů roku 2025 psal Michal Horáček básně převážně koncipované jako promluvy nebo rozhovory rozmanitých biblických postav. Pravidelným rytmem, rýmem a refrémem jeho texty umožňovaly budoucí zhudebnění. Postupně tak vznikala sbírka, jež ve vybraných čtyřiceti zastaveních nabízí pohled na Starý i Nový zákon nikoliv z náboženské, ale spíše obecně lidské a osobní perspektivy. Vedle ústředních událostí, mluvčích a aktérů Bible (stvoření světa i apokalypsy, pád babylonské věže i Jericha, zvěstování, ukřižování i vzkříšení; Abraham, Jákob, Mojžíš, David, Šalomoun, Jonáš, Jeremjáš, Daniel, Ježíš, Maria či apoštolové) autor akcentuje děje, situace a postavy vedlejší a skryté (stařec Metuzalém, prorokyně Mirjam, pastevci, hříšnice, Veronika, vojáci pod křížem, andělé na různých příčkách hierarchie). Cyklus výtvarně doprovodil vizuální umělec Jan Kadlec, doslovem evangelický teolog Miloš Rejchrt a poznámkou o vzniku knihy editorka Daniela Iwashita.

Městečko Son

Případ Kari Voss č. 1

Přeložil Martin Urban

Kari Voss je psychologka, uznávaná odbornice na odhalování lži a na řeč těla. Pro své schopnosti je vyhledávanou konzultantkou osloské kriminální ústředny, kde dobře znají i jejího otce, bývalého policistu. Přišla o manžela, ale má syna Vetla... přesněji řečeno měla. Před lety chlapce někdo unesl, a ona nepřestává doufat, že se s ním opět shledá. Nyní se však dostane k vyšetřování vraždy dvou šestnáctiletých dívek, s jejichž rodiči se zná. K brutálnímu zločinu došlo noc před Halloweenem v letním sídle v městečku Son, kam se dá z Osla dojet na kole. Podezřelých je hned celá řada a motiv mohli mít i někteří příbuzní dívek. Kari Voss nakonec pachatele určí, ale její příběh nekončí. V závěru napínavého románu jí svítne naděje, že její syn Vetle je živ a zdrav. Další osudy a případy talentované psycholožky nabídnou hned dvě pokračování.

Thomas Enger

Thomas Enger (*1973) je bývalý novinář píšící pro první norský ryze on-line deník *Nettavisen*, dnes je však úspěšným autorem kriminálních příběhů. Debutoval v roce 2010. Se spoluautorem J. L. Horstem napsal sérii kriminálních příběhů s netradiční dvojicí detektivů – policistou Alexanderem Blixem a bloggerkou Emmou Ramm.

Johana Gustawsson

Johana Gustawsson (1978, Marseille) je francouzská spisovatelka, která začínala jako žurnalistka. Po letech prožitých v Londýně se provdala do Švédska, kde se svou rodinou bydlí na ostrově Lidin-gö ležícím na severovýchodě od Stockholmu.

Anthony Horowitz

Anthony Horowitz patří k nejpłodnějšímu a nejúspěšnějšímu britskému spisovatelům. Jeho romány *Dům hedvábí* a *Moriarty* se zařadily mezi desítku největších bestsellerů na žebříčku listu *Sunday Times* a prodávají se ve více než třiceti pěti zemích. Jeho knížek pro děti o Alexi Riderovi se ve světě prodalo přes devatenáct milionů výtisků. Horowitz oprášil zlatou éru bondovek v příbězích *Modrý diamant* a *Navždy a den*. Brilantně propojil klasickou detektivku hodnou Agathy Christie se stejně geniální moderní zápletkou v románech *Mnoho strak věští vraždu* a *Vražda ve Večernici*. Z detektivek A. C. Doyle si vypůjčil Holmese v roli sociopatického, ale geniálního vyšetřovatele Hawthornea pro příběhy *Pohřeb na přání*, *Rozsudek smrti*, *Fronta na vraždu* a *Nůž v ráně*.

Jako televizní scenárista stvořil seriály *Vraždy v Midsomeru* a *Foylova válka*, který získal cenu od Britské akademie filmového a televizního umění. K Horowitzovým dalším televizním dílům patří *Hercule Poirot* a obecně uznávané miniseriály *Kolize* a *Bezpráví*.

Vražda v Marble Hall

Přeložila Lucie Johnová

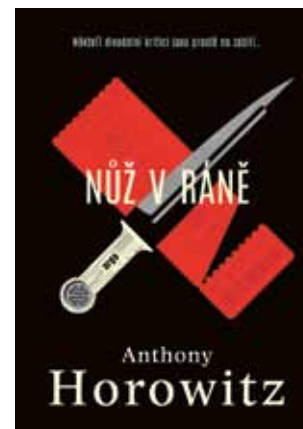
Tři záhadná úmrtí. Plejáda podezřelých. Třetí příběh s redaktorkou Susan Ryelandovou v roli detektiva.

Susan se po rozchodu se svým řeckým přítelem vrací do Anglie. Nechá se přemluvit, aby redigovala nový román mladého autora Eliota Cracea *Půndův poslední případ*, který má být pokračováním populárních detektivek zesnulého Alana Conwaye. Susan sice kvůli Conwayovi a jeho knihám už dvakrát málem přišla o život, takže se zařekla, že s Atticusem Půndem nechce mít do budoucna nic společného, ale nakonec na nabídku kývne. Ke svému překvapení zjistí, že je Eliot vnukem legendární autorky knížek pro děti Marian Craceové, která zemřela před patnácti lety. Eliot tvrdí, že babičku někdo otrávil – a on že ví, kdo to byl.

Pokud Susan poslední případ Atticuse Půnda včas nevyřeší, může to pro oba mít fatální následky.

Nůž v ráně

Přeložila Lucie Johnová

Čtvrtý společný případ bývalého policisty Daniela Hawthornea a jeho „Watsona“ Anthonyho Horowitze vlastně ani neměl v knižní podobě spatřit světlo světa. Smlouva zněla na tři knihy a Anthonymu to bohatě stačí. A tak k Hawthornovu zklamání další spolupráci odmítne, vždyť má i jiné projekty. Například divadelní hru, která se začíná hrát, ale kritiky nenadchne. Obzvláště obávaná Harriet Throsbyová si nebere servítky a inscenaci naprosto strhá.

Druhý den je Harriet nalezena mrtvá. V srdci jí vězí dýka, která čirou náhodou patří právě Anthonymu a je pokrytá jeho otisky prstů.

Bude Hawthorne ochotný bývalému parťákovi pomoci? A stihne najít skutečného vraha dřív, než Anthony skončí ve vězení?

Již vyšlo:

Dům hedvábí, *Moriarty*, *Modrý diamant*, *Navždy a den*, *Mnoho strak věští vraždu*, *Vražda ve Večernici*, *Pohřeb na přání*, *Rozsudek smrti*, *Fronta na vraždu*

Daniel Krásný

Daniel Krásný (*1991) se narodil a vyrostl v Jindřichově Hradci. Žije za Prahou s manželkou Anežkou a synem Danielem. Déle než dvacet let života strávil v hokejové braně, jen o něco méně pak v redakci herního časopisu SCORE. Nyní pracuje jako kreativní ředitel v reklamní agentuře Socialsharks a v posledních letech vymýšlel reklamy třeba s Ondřejem Vetchým, Ladislavem Špačkem nebo s Jiřinou Bohdalovou. Má slabost pro temné romány a obdivuje Michela Fabera, Trevaniana nebo Stephen Kinga. Ve své debutové knize *Druhý dech* propojil svoji hororovou vášeň s reklamním prostředím, které dobře zná.

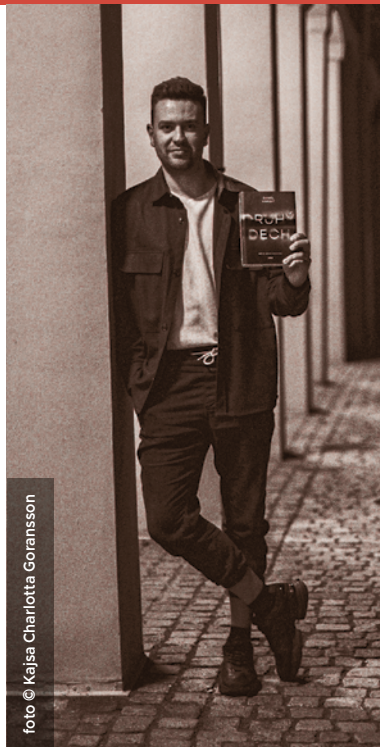
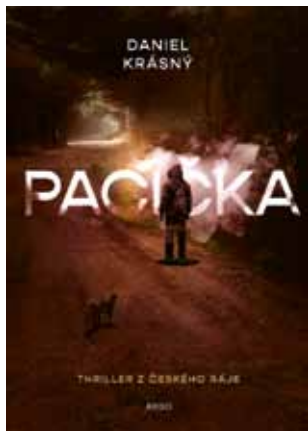

foto © Kajsa Charlotta Goransson

Thriller z Českého ráje

Pacička

Mladý novinář Otokar Starý nikdy netoužil pátrat po své minulosti. Jenže po smrti adoptivních rodičů – a pod nátlakem své partnerky Markéty – se nechá přihlásit do televizního pořadu Shledání po letech. Po dojemném setkání se starší sestrou, jež rovněž vyrůstala v adopci, se společně vydávají do malé vesnice na okraji Českého ráje, kde by měla údajně žít jejich biologická matka.

Jde ale vážně o dobrý nápad?

A co je zač ta záhadná pacička – jediná věc, která mu po pokrevních příbuzných zbyla?

V překvapivém thrilleru s hororovými prvky se nevinně pátrání po rodinných kořenech záhy promění v boj o život. A to nejen ten Otokarův.

Již vyšlo:

Druhý dech

Skrytá vada

Major Ivoš Kylián v míří stejně jako v prvnině *Čistič* do Havířova, aby se pokusil rozplést dva zdánlivě nesouvisející případy podezřelých úmrtí. První obětí je invalidní důchodce, vrátný karvinské pekárny, jenž při dopravní nehodě prolétl čelním sklem a podlehl smrtelným zraněním. Druhou obětí je ambiciózní realitní makléřka, již najdou o několik hodin později v kolejisti důlní vlečky v Orlové přejetou lokomotivou. Major Kylián společně se svými operativci a také s vyšetřovatelem místní výjezdové skupiny Martinem Formánkem, známým již z *Čističe*, zjišťuje, jestli a jak spolu tyto dva zcela odlišné případy souvisejí a zda se vůbec jedná o vraždy. *Skrytá vada* je čtvrtý román z detektivní série odehrávající se na Ostravsku, v nichž vraždy vyšetřuje kriminalistický tým majora Ivoše Kyliána.

Již vyšlo:

Čistič, Pod haldou, Perfektní alibi

Chystáme:

U potoka

Vladimír Zlý

Vladimír Zlý (*1988 v Ostravě). Dětství a ranou dospělost prožil v pohraničním Českém Těšíně. Vystudoval Střední zdravotnickou školu v Ostravě a následně strávil bezmála deset let v zubních laboratořích, prošel si několika dalšími zaměstnáními, mj. se dlouho živil coby řidič tramvají v ostravském dopravním podniku. Momentálně pracuje jako administrativní pracovník. Miluje četbu detektivek, krimi thrillerů a dystopií a poslouchá rockovou a metalovou hudbu. S manželkou a dvěma dcerami žije v Havířově. Prozatím mu vyšly samostatné krimi novely *Čistič*, *Pod haldou* a *U potoka* a v duu Zlý Urban vydal krimi *Perfektní alibi*.

foto © Jan Kříkava

David Urban

David Urban (*1973 v Praze). Už více než polovinu života pracuje u pražské kriminálky, z čehož čerpá ve své literární tvorbě. Mezi jeho zájmy patří četba, sbírání komiksů a hraní počítačových her. Rád zdolává lezecké stěny a věnuje se lukostřelbě. Žije s manželkou v Praze, má dvě dospělé děti a pár koček. Je autorem povídkových sbírek *Tři opice* a *Výjezdovka* a kriminálních románů *Rozsudek smrti*, *Hra o přežití* (Cena Jiřího Marka za nejlepší detektivní román a nominace na Magnesii Literu), *Dějà vu*, *Vražedná splátka* a *Oči za oko, chrup za zub*.

Vladimír Zlý

– na předchozí straně

Vysvědčení

Během šesti měsíců jsou zavražděny tři malé děti a čtvrté unikne smrti jen o vlásek. Zpočátku pachatel řádí na Ostravsku, posléze se přesouvá do Prahy.

Všechny případy mají jedno společné – k vraždám či pokusům o ně dochází den před narozeninami obětí. Kdo za ohavnými skutky stojí a jaké pohnutky ho k nim vedou, intenzivně zjišťují zprvu ostravští kriminalisté pod vedením Ivoše Kiliána a později se k nim připojí i pražští kolegové s týmem Radima Brázdy. Jde o jejich druhý společný případ, poprvé se takto sešli při vyšetřování případu, který čtenáři znají z knihy *Perfektní alibi*. Při postupném odhalování nových a nových skutečností jsou okolnosti smrti malých dětí čím dál děsivější. Mordparty svádějí závod s časem a dělají všechno pro to, aby vraha dopadly dříve, než stačí znovu zaútočit.

Již vyšlo:
Perfektní alibi

Zlatá rakev

Přeložil Robert Pilch

Dobrodružství, které zažili v zakletém klášteře, je poznamenalo. Nejráději by na ono krveprolití zapomněli. Jenže když se Adam Šarkan a Zuzana Kráľovičová přidají k Pavlovi Dobšinskému na další výpravě za lidovými pověstmi, do jejich životů znovu vtrhne temnota. Polapení zvráceného vraha spustí lavinu událostí, které Šarkana přinutí sáhnout po zbrani a probudit v sobě instinkty lovce lidí.

Mezitím na Gemer přichází několik podivuhodných cizinců. Sikulský šlechtic, jeho tajemný pobočník z časů války v Mexiku a turecký vzdělanec jsou po převratném archeologickém nálezu v dolním Podunají na stopě dalšího pokladu. Ten by údajně mohl probudit síly, které se vymykají lidskému chápání, a změnit tvář světa. Cesty obou skupin se brzy protnou. Ve druhé části cyklu *Šarkanovy poklady* se opět splétá mystériózní příběh s téměř westernovým dobrodružstvím v prostředí Uherska druhé poloviny 19. století.

V sérii již vyšlo:
Zakletý klášter

Juraj Červenák

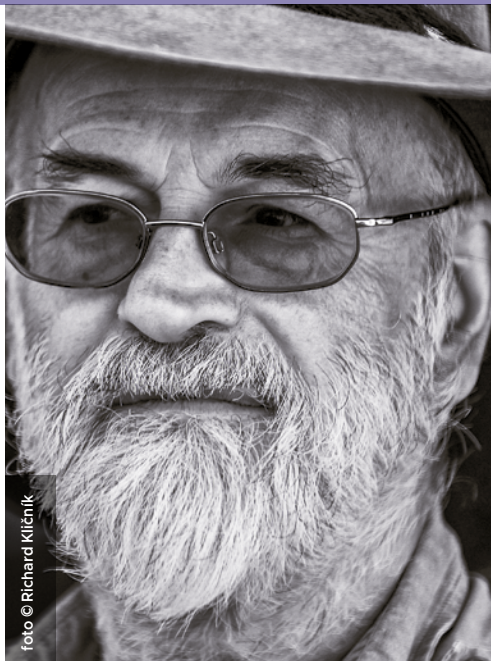
Juraj Červenák (*1974) pochází z obce Vyhne, ale už od dětství žije v nedaleké Banské Štiavnici. První kniha mu vyšla v roce 1993, od té doby publikoval více než dvacet románů v žánru historické fantasy, převážně z dob starých Slovanů (série *Černokněžník*, *Bohatýr*, *Bivoj*) a protitureckých válek (cyklus *Dobrodružství kapitána Báthoryho*), ale i román z doby bronzové *Sekera z bronzu, rouno ze zlata*. Získal povídkové žánrových ocenění a jeho knihy pravidelně vycházejí v češtině a polštině, publikoval ale i v ruštině či angličtině. Od roku 2005 je spisovatelem na plný úvazek. Kromě beletrie sporadicky píše filmovou publicistiku, rozhlasové hry a filmové nebo komiksové scénáře. V autorově tvorbě je zřetelný postupný odklon od fantastiky k čistě historickým příběhům.

Terry Pratchett

Terry Pratchett (1948–2015) byl britský spisovatel, mistr ironie a pozorovatel lidského světa s darem spojovat nadsázku, inteligentní humor a hluboký humanismus. Jeho knih se po celém světě prodaly desítky milionů výtisků a byly přeloženy do více než třiceti jazyků.

Přestože největší slávu mu přinesla série *Zeměplocha*, jejíž fantastický svět se stal zrcadlem naší reality, Pratchettovy spisovatelské kořeny sahají do žánru science fiction. Romány *Temná strana Slunce* (1981) a *Strata* (1981) představují autorovu ranou, experimentální tvorbu, v níž se již zřetelně objevuje jeho osobitý styl – kombinace hravé imaginace, přesné logiky a jemného, často sžíravého humoru. Pratchett patří mezi nevýznamnější britské autory druhé poloviny 20. století a jeho dílo spojuje čtenáře všech generací.

Temná strana Slunce

Přeložil Jan Kantůrek

Kniha patří mezi rané a často opomíjené romány Terryho Pratchetta – a přesto už v ní pulzuje vše, díky čemu je jeho tvorba tak výjimečná. Ironický nadhled nad lidstvem i jeho institucemi, hravé zacházení s logikou i absurditou a víra, že rozum je zároveň spása i hrozba. Kniha, která vyšla poprvé roku 1981, se pohybuje na pomezí klasické sci-fi a filozofické alegorie a dočkala se přirovnání ke *Stopařovu průvodci Galaxii*.

Příběh mladého Doma Sabalose, dědice nejbohatší rodiny v Galaxii, je zároveň detektivkou i metafyzickou cestou za poznáním. Podle všech pravděpodobnostních výpočtů má právě on odhalit největší tajemství vesmíru – a možná i to, co se skrývá na jeho temné straně.

Strata

Přeložil Jan Kantůrek

Strata, tedy vrstvy. Román, v němž Terry Pratchett poprvé zkoumá myšlenku plochého světa – dávno předtím, než vznikla jeho slavná *Zeměplocha*. Nacházíme se prozatím v žánru science fiction, ale autor už s typickým kacířstvím a nadhledem přemítá o původu vesmíru, civilizací i samotné reality.

Na cestu za největším tajemstvím všech dob se vydává posádka složená ze tří bytostí různých ras, a jejich výprava je stejně dobrodružná jako podvratná. Pratchett zde spojuje humor, filozofii a nápady, které později dožrály v jeho nejslavnějších knihách.

Po třiceti letech se tak českým čtenářům vrací pozoruhodný titul, který ukazuje autora na prahu jeho největších objevů.

Arthur C. Clarke

Světznámý britský autor vědecko-fantastické literatury se narodil 16. prosince 1917 v městečku Minehead v anglickém Somersetu. Během války pracoval jako radarový instruktor u britské RAF a posléze dokončil studium fyziky a matematiky. Mezi jeho velké záliby patřilo rovněž potápění, kvůli kterému se v roce 1956 přestěhoval na Srí Lanku, kde žil až do své smrti dne 19. března 2008. Jeho nejúspěšnější romány jsou *Konec dětství*, *Město a hvězdy*, *Setkání s Rámou*, *Rajské fontány* a samozřejmě 2001: *Vesmírná odysea*, na kterou později navázal ve třech pokračováních. Je znám nejen jako spisovatel, ale také jako autor myšlenky satelitního komunikačního systému. V roce 1994 byl nominován na Nobelovu cenu za mír a o tři roky později pasován britskou královnou na rytíře.

2061 – Třetí vesmírná odysea

Přeložil Zdeněk Volný

Píše se rok 2061 a do nitra Sluneční soustavy se na své osamělé pouti vesmírem opět blíží Halleyova kometa. Je to také rok, kdy se doktor Heywood Floyd vydává zpět do vesmíru, aby se ve svých sto třech letech opět střetl s mimozemskými monolyty. Jeho jedinou šancí na přežití jsou transformované formy Davea Bowmana a počítače Hala, ovšem jen pokud se i oni mezitím neproměnili na dokonalé cizí entity.

Velmistr žánru Arthur C. Clarke se již podruhé vrátil ke svému nejslavnějšímu dílu a jako obratný vypravěč napsal další kapitolu vesmírného příběhu, v němž je lidstvo pouhým zvědavým divákem. Lidé jsou v Clarkově nevšedním dobrodružství malinčí v porovnání s nekonečností kosmu, ale jsou také nositeli nevšední síly a odhodlání, které jim propůjčují schopnost pochopit a poznávat.

Již vyšlo: 2001: Vesmírná odysea, 2010: Druhá vesmírná odysea, Setkání s Rámou, Konec dětství

Obávám se, že máte draky

Přeložila Petra Diestlerová

Ilustrační obrázek

V zapadlém království Bellemontagne se draci vyskytují běžně a jejich velikost sahá od myší havěti až po hradní monstra. Gaius Aurelius Constantine Heliogabalus Thrax (který by byl mnohem raději, kdyby mu lidé říkali Bob) nedávno zdědil po svém zesnulém otci řemeslo hubiče draků, což je činnost, kterou z celého srdce nenávidí, zčásti proto, že má draky rád, ale především proto, že jeho snem vždy bylo překonat svůj skromný původ a stát se jednou komorníkem. Netřeba dodávat, že osud má v plánu něco docela jiného...

Autor ve svém nejnovějším románu opět dokazuje, jak mistrným vypravěčem je a jak lehce a nenápadně vás přinutí jím vytvořené postavy milovat...

Již vyšlo:

Poklidné a tiché místo, V Kalábrii, Poslední jednorožec, Cesta domů, Krčmářova píseň

Peter S. Beagle

Americký autor fantasy, i v současnosti stále jedna z nejvýraznějších tváří žánru. Poprvé zaujal románem *Poklidné a tiché místo*, laskavým příběhem o lásce a smrti, o touze po životě i strachu z něj. Následoval dnes už kultovní *Poslední jednorožec*, kterého možná znáte ze stejnojmenného animovaného filmu. Z dalších knih stojí za zmínku romány *Krčmářova píseň*, *Tamsin*, či novinka *Obávám se, že máte draky*. Čile se věnuje i kratším pracím, z nichž nejznámější jsou krátká povídka *Vstupte, paní Smrti* a cenami ověřená povídka *Dvě srdce*. Poslední jmenovaná práce vyšla spolu s novelou *Zuza* v souboru *Cesta domů*, jenž volně navazuje na slavného *Posledního jednorožce*.

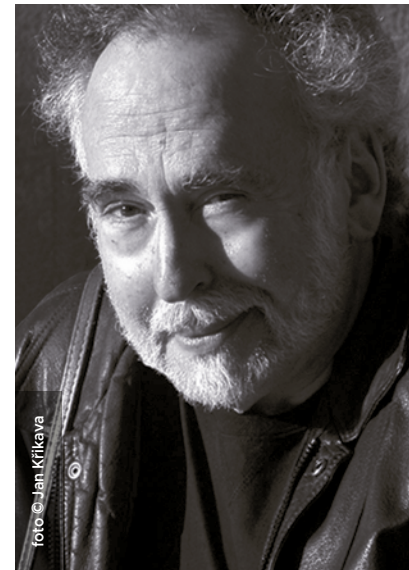

foto © Jan Kríkava

Joe Benitez

Joe Benitez (*1971) je americký komiksový kreslíř, který během svojí kariéry pracoval pro komiksová nakladatelství DC a Image. Jeho autorský komiks *Lady Mechanika* se stal kulturní záležitostí pro všechny milovníky steampunku. Kromě *Lady Mechaniky* píše a kreslí také fantasy řadu *Wraithborn*.

Lady Mechanika 6

Přeložil Richard Klíčník

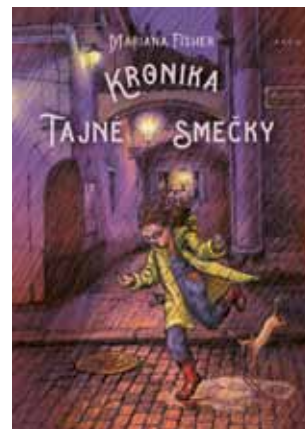

Hned dvě nová dobrodružství nejoblíbenější steampunkové komiksové hrdinky jsou konečně tu. V prvním příběhu se vypravíme do minulosti, k prvním vzpomínkám, které Lady Mechanika uchovává v paměti. Ocítnete se v temných chodbách podivného ministerstva, kde na vás čekají ještě podivnější pacienti, jimž vládne děsuplný doktor! Spolu s vámi se Mechanika dozví informace, které otřesou samotnými základy toho, kým je. Někdy je lepší nechat minulost hluboko pohřbenou. Ve druhém příběhu se vypravíme na Sibiř k prastarému jezeru, na jehož dně žije stejně starý záhadný tvor. Mimo něj na Mechaniku čekají bytosti z ruské mytologie a revolucionáři! Svoje si řekne i mladá Winifred a těšit se můžete i na velkolepý návrat pana Lewise!

Již vyšlo:

Lady Mechanika 1–5

Kronika Tajné smečky

V antikvariátu poblíž pražského Klementina se odehrává příběh o drahocenných knihách, mluvících kryších, kouzelném inkoustu, rodičovské lásce i velké povodni. Jeho hlavní hrdinka, jedenáctiletá Adina, žije jen se svým tatínkem, majitelem antikvariátu. Jednoho dne v nejhořejší polici knihovny najde sbírku básní. Napsala ji její maminka nedlouho před svou smrtí. Jenže verše jsou francouzsky. A pak Adina učiní ještě jeden podivuhodný objev: ve skladu přistihne krysu, přesněji krysáka, jak se ve světle svíčky hrbí nad knihou a cosi si mumlá. Hlodavec ale umí nejen číst a mluvit mnoha jazyky, umí také psát. Jmenuje se Aleph Rattus, krátce Alfréd, a zrovna sepisuje své paměti – sahají až do roku 1455, kdy si krysák v dílně vynálezce knihtisku Johannese Gutenberga lízl kouzelného inkoustu...

Mariana Fisher

Mariana Fisher se narodila v Praze a vystudovala hispanistiku a hebraistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Po studiích vyučovala jazyky a překládala moderní hebrejskou literaturu. V současné době žije s rodinou v USA, kde pracuje v literární agentuře. Inspirací pro autorčinu prvotinu *Kronika Tajné smečky* se stal jeden známý, dnes už neexistující pražský antikvariát.

Lucie Sunková

Režisérka, animátorka, ilustrátorka a spisovatelka Lucie Sunková (*1974, Praha) vystudovala Výtvarnou školu Václava Hollara a katedru animované tvorby na pražské FAMU. Její krátké filmy vytvořené technikou malby na skle olejovými barvami, např. *Strom* či *Zuza v zahradách*, se promítaly na mnoha světových festivalech a získaly řadu ocenění. Jako animátorka se podílela na vůbec prvním celovečerním filmu vytvořeném animací malby na sklo *Přes hranici* (2021) francouzské režisérky Florence Mialhe, oceněném na festivalu v Annecy Cenou poroty. Věnuje se rovněž psaní a ilustrování knih pro děti. V roce 2019 jí v Argu vyšla kniha *Zámek a pomeranč*, adaptující pohádku Jiřího Wolkera *O komínkovi* pro malé děti, v níž kombinovala akvarelové ilustrace s kolážemi.

Medvěd není youtuber

Lucie Sunková se ve své nové autorské knížce inspirovala skutečnou příhodou, kterou zaznamenala kamera dronu: malé medvědě spadlo do hluboké rokliny a urputně se snažilo vydrápat zpět k mámě medvědi. Video umístěné na sociální síti sledoval celý svět, byl to doslova hit a jeho autora zvali do médií, dělali s ním rozhovory, dokonce dostal vyznamenání za příkladný vztah k přírodě. Jenže proč vlastně medvěd spadl do propasti? Kdo to způsobil? Jednoduchý příběh pojednává o problematickém užívání dronů, morálce i lidském charakteru. Kniha pro děti od 6 let je vhodná také jako první čtení.

Již vyšlo:

Zámek a pomeranč

Tajemství Hromové hory

Ilustroval Matúš Szalontai

Napínavý fantasy příběh se odehrává v jedné české vesničce před Vánoci. Dvanáctiletá dvojčata Max a Lucka se při úprku před třídními trapiči ukryjí v jeskyni na místní Hromové hoře. Nedopatřením tam ze zakletí probudí hadího démona Zmeje. Do podoby kamenné sochy ho kdysi za trest proměnili staroslovanskí bohové Perun a Veles. Zmej teď zatouží po pomstě a chce uchvátit božskou moc pro sebe. Svým uhrančivým pohledem si z obyvatel vesnice buduje armádu poslušných vykonavatelů rozkazů. Lucka s Maxem v hrůze sledují, jak se jejich spolužáci, příbuzní i ostatní vesničané mění v bezduché otroky. Démon ale nemá času nazbyt, blíží se zimní slunovrat, jediný den, kdy Perunova síla ochabne. Podaří se bohům a dětem zhatit Zmejovy plány?

Veronika Pokorná

Narodila se v roce 1982 v Brně. Vystudovala obor informační studia a knihovnictví na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. Po svatbě se s mužem odstěhovala do Těšan. Profesí je překladatelka z angličtiny. Psát začala v roce 2022, kdy onemocněla její maminka a vlivem stresu následně i ona. V nemocnici pak přišlo rozhodnutí splnit si dětský sen a věnovat se literární tvorbě. Absolvovala kurz tvůrčího psaní a na svět přišel první příběh, *Tajemství Hromové hory*.

David Walliams

David Walliams je britský herec a scenárista, spoluvůrce populární komediální série *Little Britain* (Malá Velká Británie), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award. V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vyprávěcky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu. V současnosti patří k nejoblíbenějším a nejprodávanějším autorům dětské literatury, jeho knihy byly přeloženy do padesáti pěti jazyků a po celém světě se jich prodalo 55 milionů výtisků.

foto © Charlie Clift

První komiks od autora dlouhé řady bestsellerů, jimž vévodí nesmrtelná Babička drsňačka.

Astrošimpanz

Přeložila Veronika Volhejnová
Ilustroval Adam Stower

David Walliams rád mění žánry svých knih a vždy je kořenit notnou dávkou humoru, už vyzkoušel fantasy i sci-fi, měli jsme tu také válečné drama a špionážní román po walliamsovsku – a teď se pustil do komiksu. Jeho hrdinou je tentokrát... šimpanz! Pravda, není to zrovna chytrolín a koumák, ba dalo by se říct, že je to trouba. Vydává neslušné zvuky (radši se neptejte, z kterých tělních otvorů), šťourá se v nose a z banánů nejlépe tu mňamozní část uvnitř, ale pochutnává si na slupkách! Jenže vědci z kosmického programu NASA si usmysleli, že ho vyšlou do vesmíru. Protože pokud Země obletí šimpanz, zvládne to i člověk. Co se může pokazit, když za řídicím panelem kosmické lodi bude sedět ne právě chytrý lidoop? Všechno! Nebezpečná mise začíná.

Marmeláda, oranžová panda

Přeložila Veronika Volhejnová

Jednoho dne se v hlubokém lese narodila maličká panda. Byla překrásná, až na to, že měla jinou barvu srsti než ostatní pandy... Byla oslnivě oranžová! Šťastná pandí maminka jí proto dala jméno Marmeláda. Jenže černo-bílé pandy zlostně prohlásily, že to oranžové mládě do jejich smečky nepatří. A tak se malá panda rozhodla, že se vydá zjistit, kde je její opravdová rodina. A cesta to byla náramně dobrodružná, zavedla pandu k oranžovým ibisům, opicím, ba i tygrům... Barevná obrázková knížka pro děti od zhruba 3 let vypráví jednoduchý příběh o tom, jaké to je být jiný než ostatní a že ze všeho nejlepší je... zůstat zkrátka sám sebou.

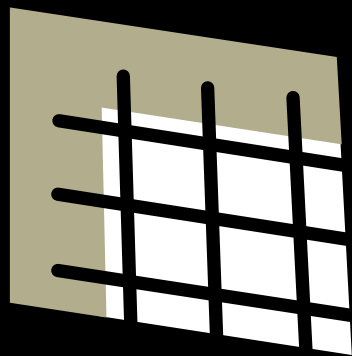
Již vyšlo:

Babička drsňačka, Malý miliardář, Krysburger, Ďábelská zubařka, Příšerná teta, Dědečkův velký útěk, Nejhorší děti na světě, Pan Smradoch, Kluk v sukních, Půlnoční gang, V naší škole je had, Poněkud otravný slon, Nejhorší děti na světě 2, Táta za všechny prachy, Nejhorší děti na světě 3, Ledová obluda, Nejhorší učitelé na světě, Něco, Bestie z Buckinghamského paláce, Sliz, Operace Banány, Nejhorší rodiče na světě, Babička drsňačka znovu v akci, Superstrašlivák, Nejhorší mazlíčci na světě, Kosmokluk, Robopes, Nejhorší netvoři na světě, Packalovi

nakladatelství argo

Populárně- naučná a odborná literatura

52–59

Baptiste Cogitore

Baptiste Cogitore (*1987) je francouzský novinář, filmový režisér a autor dokumentárních knih. Dlouhodobě se zajímá o fenomén paměti, zejména o kolektivní způsob „vzpomínání“ na minulost. Věnuje se též reportážní fotografii a literatuře faktu, biografiím, cestopisům, esejům, reportážím, dokumentárnímu divadlu, současné poezii nebo svědectvím přeživších. Jeho knihy se nacházejí na pomezí těchto „žánrů“ a často se pak odrazí i v jeho filmech (*Mémoires d'Européens*, *Traversées*, *Le Fantôme de Theresienstadt*) nebo fotografických výstavách. Jeho psaní ho zavedlo na bojiště první světové války v Alsasku a Pikardii, přes Podněstří na válkou zmlanou Ukrajinu, do romských slumů na Slovensku a opuštěných vesnic v Transylvánii, od údolí Kabylie přes uprchlické tábory v Palestině až po židovské čtvrti v Praze, Krakově nebo Mutttersholtzu. Baptiste Cogitore získal v roce 2015 Cenu evropského občana za projekt *Bulli Tour Europa* (s Claire Audhuy). Když není na cestách nebo na tvůrčím pobytu, žije Baptiste Cogitore ve Štrasburku a pravidelně spolupracuje s kolektivem Rodéo d'âme, který je zároveň divadelní společností a nakladatelstvím specializovaným na literaturu faktu.

foto © Elisabeth Roger-21

Chlapec kometa

Přeložila Jana Chartier

Neuvěřitelný příběh mladičkého „básníka z Terezína“ Hanuše Hachenburga (1929–1944). Baptiste Cogitore jemně, s velkou empatií proniká do krátkého, pohnutého a přitom bohatého života židovského chlapce z Prahy, který byl do drsné reality uvržen ještě dřív, než svět začala ničit zhoubná ideologie: narodil se v roce 1929 v židovské zámožné rodině, ale v roce 1938 ho matka z osobních důvodů umístila do sirotčince. Ve třinácti letech byl deportován do ghetta Terezín a v prosinci 1943 do Osvětimi-Březinky, kde byl den před svými patnáctými narozeninami zavražděn. Předtím, ještě v Terezíně, za sebou zanechal hlubokou stopu – v jednom z baráků ghetta na čtyřicet chlapců založilo tajný časopis *Vedem* a „autonomní republiku ŠKID“. V této skupině si Hanuš rychle získal ústřední postavení jako mimořádně talentovaný básník a publicista. Baptiste Cogitore deset let bádá v archivech, shromažďoval informace i svědectví lidí, kteří Hanuše znali. Na základě svých rešerší natočil o Hanušovi dokumentární film *Le Fantôme de Theresienstadt* a poté napsal knihu *Chlapec kometa* (*L'enfant comète*, 2025) – v nich se mj. objevují i nesmírně působivé Hanušovy básně.

Sex a smrt

Ilustrační obrázek

Sex a smrt. Tyto věčné fenomény tvoří pilíře naší existence a jsou nevyčerpatelnou studnicí pro rituály, mytologii i každodenní život. Autor, který zasvětil padesát pět let životu a bádání mezi původními etniky Velké Amazonie, nás zve na fascinující pouť do světa, kde jsou život a smrt, sex a znovuzrození vnímány jako jeden celek prostoupený hlubokou mystikou. Tato kniha je postavená na osobních zážitcích a odhaluje neobyčejnou a úchvatnou pestrost obřadů a rituálů a noří se do tajuplné a nečitelné povahy amazonských indiánů, kteří se vnímají jako obyvatelé celého kosmu. Umožňuje čtenáři jedinečný pohled do myšlení a života domorodců – do jejich čistého a krásného, byť z našeho pohledu tvrdého a nepochopitelného, vztahu k životu, sexu a smrti.

Již vyšlo:

Duch s rozkvetlým penisem, Veselé tropy Amazonie, Atlas indiánů Jižní Ameriky, Pokrokem k zániku, Pokrokem nad propast

Mnislav Zelený Atapana

Vystudoval ekonomii na Vysoké škole zemědělské a později etnografii na FF UK. Postgraduálně pak studoval v Peru na univerzitě San Marcos a na Katolické univerzitě. Celý život působí jako kulturní antropolog na volné noze, a díky svým pobytům mezi amazonskými indiány se stal nejen uznávaným odborníkem na život a kulturu domorodých etnik Amazonie, ale především jejich přítelem. V roce 1989 Mnislava Zeleného adoptoval kmen Yawalapitů a jeho duchovní otec šaman Gunitze mu dal jméno Atapana, což znamená List zelené palmy. V letech 1996 až 2001 působil jako velvyslanec ČR v Kolumbii a v Ekvádoru. Napsal řadu knih, přes 500 odborných i populárně naučných článků, esejů, politických komentářů do českých, peruánských a amerických časopisů a publikací, odpřednášel několik stovek přednášek a vystoupení, uskutečnil několik desítek výstav fotografií a etnografik, vše z regionu Latinské Ameriky a zejména Amazonie.

foto © Jan Kríkava

Nikola Hrušková

Vystudovala obor Ruština pro mezinárodní obchod na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a následně obor Projektové řízení na ČVUT v Praze. Během studií absolvovala několik semestrů v zahraničí – v Litvě, Rusku a na Tchaj-wanu. Působila jako zemědělská diplomatka v Moskvě, jako ekonomická diplomatka a zástupkyně velvyslance na českém zastupitelském úřadu v Uzbekistánu, nyní je ředitelkou zahraniční kanceláře státní agentury CzechTrade v Pobaltí v Rize. V roce 2021 vydala cestovatelský deník *Rusko může být krásné*. Své největší vášně – cestování a poznávání světa – se nevzdává ani se dvěma malými dětmi.

V srdci Střední Asie

Ilustrační obrázek

Po třech letech života, práce a cestování v Uzbekistánu, Tádžikistánu, Turkmenistánu a Kyrgyzstánu napsala Nikola Hrušková osobitý deník, který přibližuje realitu v dnešní Střední Asii. Zachycuje každodenní situace a interakce s místními i naplňování cestovatelských snů při projíždění Pamírského traktu, putování uzavřeným Turkmenistánem, zobrazuje tragédii vysychání Aralského jezera nebo všechny ty pestrobarevné orientální bazary a jejich (nejen) gastronomickou nabídku. Díky osobním zkušenostem a vztahům zprostředkuje čtenářům vhled do nelehkého života žen, smýšlení společnosti, významu náboženství a rodiny. Nechybí návštěvy významných historických míst Hedvábné stezky od Samarkandu až po Chivu, a také nablýskaných metropolí. Snaží se přiblížit osudy otevřených a sdílných lidí a ukázat více do hloubky, jaká je dnešní společnost a život ve Střední Asii, pro nás Evropany často tak naprosto odlišné a nepochopitelné.

Jeremyho farma nejen zvířat

Až prasata budou lítat

Přeložil Martin Urban

Rok se sešel s rokem a Jeremy farmaří statečně dál, přestože brexit stále ještě trvá a asi se to hned tak nezmění; navíc mu bývalý ministerský předseda, který ten brexit spískal tím zatraceným referendem, rozbil traktůrek. Navrch se mu také rozbil velký traktor značky Lamborghini, ale Jeremy k němu přilnul a nedokáže se ho zbavit, ač mu to Kaleb doporučuje. Aby toho nebylo málo, pronajatý býk je ostýchavý a k otelení krav se nemá, kdežto prasátka souloží ve dne v noci a selata z nich létají jako broky z Jeremyho brokovnice. A taky ten eko-kontrolor v pronajatém autě pro chudší střední vrstvy už zase brousí kolem výběhu pro ovce a šmíruje, zda stříž vlny probíhá podle halal i košer pravidel...

Již vyšlo:

Léta s Top Gear, Fakt chci tak moc?, Necháte mě domluvit?, Jeremyho farma nejen zvířat: Rok na farmě Diddly Squat, Jeremyho farma nejen zvířat: Než se vrátí krávy

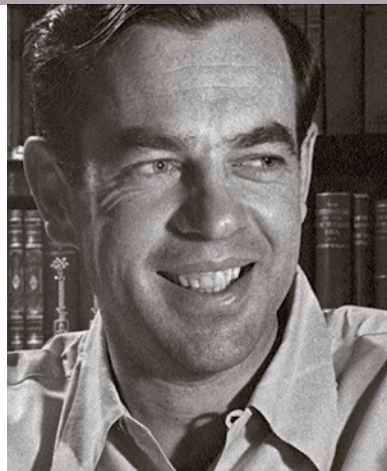
Jeremy Clarkson

Jeremy Clarkson se narodil roku 1960 v Doncasteru v hrabství Yorkshire do rodiny učitelky a obchodního cestujícího. Psal pro různé anglické listy, nejdříve lokální a pak i celostátní a časem se vyprofiloval jako odborník na automobily. Začal psát pro prestižní časopis *Top Gear* a od roku 1988 se stal světoznámým moderátorem stejnojmenného pořadu televize BBC, kde vydržel do roku 2015. Později začal s Amazonem spolupracovat na show *The Grand Tour*. Žije na své farmě Diddly Squat, postupně se stává farmářem a o svých zkušenostech píše sloupky. Za pořad *Clarkson's Farm* obdržel roku 2025 Národní televizní cenu. Kritici i běžní diváci oceňují jeho zábavnost, informace o životě na venkově a přínos k obecnému povědomí o tom, jak se „vyrábějí“ zemědělské produkty.

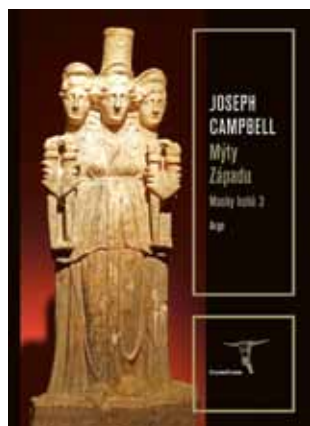
Joseph Campbell

Joseph Campbell (1904–1987) byl americký spisovatel a pedagog známý především svou prací na poli srovnávací mytologie. Vystudoval Kolumbijskou univerzitu, kde se specializoval na středověkou literaturu, ve studiu pokračoval v Paříži a Mnichově. Přednášel na Canterbury School a poté na Sarah Lawrence College. Ve 40. a 50. letech spolupracoval na překladech upanišad a Rámakrišnova evangelia. Kromě toho redigoval díla německého učenice Heinricha Zimmera o indickém umění, mýtech a filozofii. Jeho první vlastní dílo *Tisíc tváří hrdiny* vyšlo v roce 1949. Hned po vydání se mu dostalo příznivého přijetí a časem se stalo uznávanou klasikou. Je autorem monumentální série *Masky bohů*, jež vycházela v letech 1956–1968. Rok po jeho smrti představil televizní moderátor Bill Moyers Campbellovy názory milionům diváků v cyklu rozhovorů nazvaných *Síla mýtu*.

Masky bohů 3 Mýty Západu

Přeložily Jana Novotná a Magdalena Řezáčová

Kniha *Mýty Západu* původně vyšla v roce 1964 jako třetí svazek monumentální čtyřdílné série *Masky bohů* a stejně jako nová vydání předchozích dílů, *Primitivní mytologie* a *Orientální mytologie*, i tato kniha začleňuje aktuální poznatky z archeologie, antropologie a psychologie.

V tomto svazku autor sleduje mytologické základy západních náboženství a proměnu, k níž došlo při přechodu od mytologií zaměřených na ženský princip k patriarchálním náboženským systémům. Ukazuje, jak kdysi ústřední postavení plodné bohyně Země – matky a dárkyně života – postupně nahradily kulty mužských božstev spojených s mocí, válkou a zákonem. Autor zde zkoumá mytologické kořeny judaismu, křesťanství, islámu a zoroastrismu a sleduje jejich vzájemné ovlivňování v průběhu dějin.

Již vyšlo:

Masky bohů 1 – Primitivní mytologie, Masky bohů 2 – Orientální mytologie

Proust a chobotnice

Mozek a čtení v průběhu dějin

Přeložil Rani Tolimat

Lidské bytosti nejsou zrozeny ke čtení. Čtení je lidský vynález odrážející způsob, jímž se náš mozek přetváří k učení něčeho nového. *Proust a chobotnice* sleduje podivuhodnou cestu, již „čtoucí mozek“ urazil za posledních pět tisíc let od dob, kdy vzniklo písmo, ale také změny, jimiž prochází v průběhu dětství, a osvětluje, proč mají děti s dyslexií potíže se čtením a jaké jiné zvláštní dary jim to skýtá. *Proust a chobotnice* nabízí čtivý a vysoce poučený výklad doplněný bezpočtem příkladů, skrze něž Wolfová dovozuje, že mozek, který kdysi dávno zkoumal drobné hliněné tabulky Sumeranů, se značně liší od mozku dnešních čtenářů, ponořených do světa rozličných technologií. Proměny zasahující soudobý mozek mají zásadní dopady na každé dítě i na intelektuální rozvoj našeho druhu.

„Fascinující... Díky Wolfové nad lidským mozkem zase jednou zůstáváme v úžasu.“

Associated Press

„Proust a chobotnice je inspirativní oslava umění číst... Autorčin vhled a poznání jsou úžasné.“

The Guardian (London)

Maryanne Wolfová

Maryanne Wolfová je vědkyně a profesorka, jež se dlouhodobě zasazuje o šíření gramotnosti dětí všude po světě. Má doktorát z Harvardovy univerzity, kde zahájila výzkum v oblasti neurologických základů čtení, rozvoje jazyka a dyslexie. Působila mj. jako ředitelka Centra pro dyslexii, žáky se zvláštními potřebami a sociální spravedlnost při Kalifornské univerzitě v Los Angeles. Za skvělé výsledky získala jako výjimečný učitel ocenění od Americké psychologické asociace. Kniha *Proust a chobotnice* vyšla poprvé v roce 2007, byla přeložena do třinácti jazyků a vyšlo několik rozšířených vydání.

Esther Duflo

Esther Duflo je francouzsko-americká ekonomka, profesorka zmírňování chudoby a ekonomie rozvoje na Massachusettském technologickém institutu. Výzkumně se zaměřuje na mikroekonomická témata v rozvojových zemích. Je spoluzakladatelkou a ředitelkou Abdul Latif Jameel Poverty Action Lab (J-PAL) a působí jako výzkumná spolupracovnice National Bureau of Economic Research (NBER), je členkou představenstva Bureau for Research and Economic Analysis of Development (BREAD) a vedoucí programu rozvojové ekonomie Center for Economic and Policy Research. V roce 2019 získala Nobelovu pamětní cenu za ekonomii společně s Abidžitem Banerdžím a Michalem Kremerem za experimentální přístup ke snižování globální chudoby.

Abidžít Banerdží

Abidžít Banerdží je americký ekonom indického původu, který v současnosti působí jako mezinárodní profesor ekonomie Fordovy nadace na Massachusettském technologickém institutu. Je spoluzakladatelem a spoluředitelem (J-PAL). Podle časopisu Research Papers in Economics patří Banerdží mezi nejproduktivnější rozvojové ekonomy na světě a řadí se mezi 75 nejlepších výzkumníků podle celkového objemu výzkumné produkce. S Esther Duflo jsou manželé a stali se šestým manželským párem, který společně získal Nobelovu cenu.

Dobrá ekonomie pro zlé časy

Přeložil David Petruž

Kniha držitelů Nobelovy ceny za ekonomii vychází z nejnovějšího vývoje ekonomického poznání a předkládá řešení problémů, kterým čelí moderní ekonomiky a společnosti na celém světě – zpomalování hospodářského růstu, imigrace, příjmové nerovnosti, změny klimatu, globalizace a technologické nezaměstnanosti. Komplex těchto ekonomických potíží představuje možná největší výzvu naší doby, mnohem větší než cestování do vesmíru nebo další převratný objev v medicíně. Je totiž v sázce naše představa o dobrém životě. Zdroje pro řešení těchto výzev jsou podle autorů k dispozici – k jejich využití je však zapotřebí překonat předivo neshod a nedůvěry, které nás rozdělují. Autoři se proto snaží poukázat na to, jaká zkrslení vnáší do veřejných debat špatná ekonomie, i na to, co o současném světě stále ještě nevíme. Dokládají, co o fungování světa naopak bezpečně víme, a jak by naše pokusy o vyváženější prosperitu mohly vést k lepším výsledkům. Přesvědčivě obhajují inteligentní intervencionismus a společnost založenou na soucitu a respektu.

Ekonomika pro obecné blaho

Přeložil Petr Kaiser

Ekonomie může pomoci realizovat společné dobro, pokud ekonomové opustí své obvyklé role: psaní odborných článků do vědeckých časopisů, které čtou jen jejich kolegové, nebo vypouštění zjednodušených pouček v televizních debatách, které už veřejnost i politici znají nazpaměť. Autor sám jde v této knize příkladem, vymaňuje se z role akademického ekonoma a věnuje se široké škále oblastí, které aktuálně ovlivňují naše každodenní životy i budoucnost lidstva: klimatické změně, nezaměstnanosti, světovému finančnímu řádu po roce 2008, digitální revoluci, inovaci, právu na soukromí nebo správné rovnováze mezi trhem a regulací. Vysvětluje příčiny řady palčivých společenských problémů, podrobuje kritice převládající ekonomické teorie, vyvrací běžné představy o ekonomii, odmítá přistoupit na polarizované debaty o pravici a levici či státu a trhu. S nakažlivou vehemencí, intelektuální důsledností, skepsí k jednoduchým vysvětlením a důrazem na nepřetržitě korekce našich politik podává důkaz, že pokud bude ekonomie identifikovat klíčové společenské cíle a nástroje potřebné k jejich dosažení v této podobě, může dobře sloužit potřebám nás všech.

Jean Tirole

Jean Tirole je francouzský ekonom, držitel Nobelovy ceny za ekonomii. Ve svém díle se zabývá teorií her, mezinárodními financemi, ekonomikou průmyslu a bankovníctvím. Nobelovu cenu získal za analýzy monopolů a regulací trhu, zejména v odvětvích, která jsou ovládána malým počtem velkých a silných firem. V Paříži vystudoval inženýrství na elitní École Polytechnique, doktorát z ekonomie pak získal v roce 1981 na americkém Massachusetts Institute of Technology (MIT), kde až do roku 1991 vyučoval, a dodnes se školou spolupracuje. Nyní vyučuje na Université Toulouse-I-Capitole. Je držitelem řady ocenění včetně sedmi čestných doktorátů. Napsal více než dvě stě vědeckých publikací o ekonomii a financích a deset knih. Podle statistiky IDEAS/RePec patří Jean Tirole kvalitou svých výzkumných prací, počtem citací či počtem stahování článků mezi současnou ekonomickou špičku.

nakladatelství argo

Historická literatura

62–68

Bernard z Breydenbachu

Bernard z Breydenbachu (či Breidenbachu, kol. 1440–1497) byl německý právník, úředník a politik. Vedle hojně čteného *Putování do Svaté země* se proslavil také coby vydavatel první lékařské herbářové příručky v německém jazyce. Pocházel z hessenského šlechtického rodu von Breydenbach, studoval v Erfurtu a Mohuči, kde také později působil, mj. jako člen katedrální kapituly.

Jana Zachová

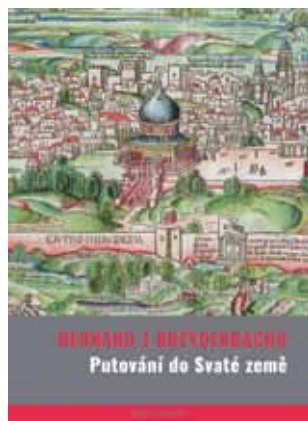
Jana Zachová (*1941) je absolventkou FF UK v Praze (obor latina-čeština). Celý profesní život se zabývala středolatinými historickými prameny nejprve na FF UK a pak v HÚ AVČR a CMS. Pro nakladatelství Argo přeložila např. tituly *Dějiny světa v čase milénia* či *Svatojakubská cesta*.

Jaroslav Svátek

Jaroslav Svátek (*1982) vystudoval romanistiku a historii na FF UK v Praze. Působí na Ústavu historie FF UK a badatelsky se věnuje mj., dějinám poutnictví či křížových výprav. V Argu se podílel např. na vydání *Deníku pařížského měšťana* a *Mandevillovy Cesty kolem světa*.

Putování do Svaté země

K vydání připravili Jana Zachová a Jaroslav Svátek

Putování do Svaté země (lat. *Peregrinatio in terram sanctam*), je cestopis německého duchovního Bernharda z Breydenbachu. Pojednává o pouti z Benátek do Jeruzaléma a jeho další cestě do Egypta, jíž se Breydenbach zúčastnil pod vedením dědičného prince Johanna zu Solms v letech 1483–1484. Text vznikl mezi léty 1484–1486 a rychle dosáhl značné obliby. Vyšel v mnoha překladech a vydáních a je považován za klíčové dílo období prvotisků. *Putování* bylo totiž jedním z prvních tištěných cestopisů, ilustrovaných četnými velkoformátovými a částečně i vícestránkovými dřevoryty s pohledy na města, lidi a exotická zvířata. Ty vyhotovil malíř Erhard Reuwich, který Svatou zemi sám navštívil. Městské veduty jsou částečně rozkládací na více stranách, pohled na Benátky dokonce na osmi stranách. Toto nové použití nadrozměrných pohledů na města v tisku inspirovalo později i řadu dalších umělců.

Catalina de Erauso: Příběh o jeptišce bojovnici

Přeložila a komentářem a úvodní studií opatřila Katarína Ganobčíková

Kniha představuje údajně autobiografické svědectví Cataliny de Erauso (kol. 1592–1650), ženy, která se rozhodla žít jako muž, účastnit se vojenského života a jednat v rozporu s očekáváními, která na ni kladla společnost, rodina i církve. Její osud narušuje tradiční představy o ženské roli v raném novověku a dodnes zůstává jedinečným dokladem osobní odvahy, touhy po svobodě a schopnosti vytvářet si vlastní identitu navzdory rigidním normám. Catalina pocházela z baskického San Sebastianu a byla od dětství předurčena pro klášterní život. V dospívání však z kláštera utekla a pod mužským jménem se vydala do španělských kolonií v Latinské Americe, kde se zapojila do vojenské služby, účastnila se bitev, střetávala se se zákonem a neustále měnila místa i identity. Když byla její totožnost nakonec odhalena, nesešla se s trestem, ale s nečekanou mírou pochopení. Obdržela rozhořšení a výsadu nosit mužský oděv i nadále, a to přímo z rukou papeže Urbana VIII. Její příběh se následně stal předmětem fascinace po celé Evropě a koloval v různých jazykových a literárních verzích.

Katarína Ganobčíková

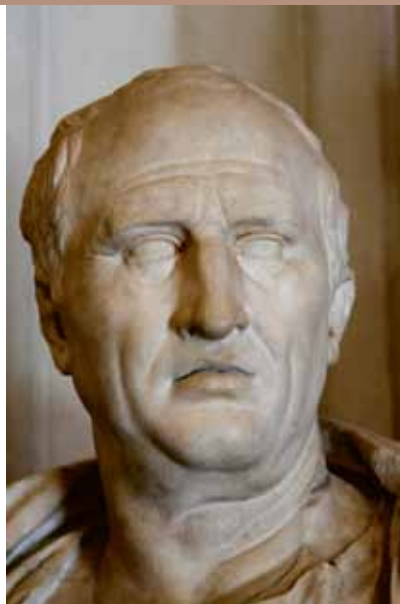
Katarína Ganobčíková vystudovala hispanistiku na FF UK v Praze, kde pokračuje v doktorském studiu oboru Románské literatury v bakalářském studiu italianistiky. Do projektu „Hlasy dekoloniálního feminismu“ přeložila text Marii Lugones *Colonialidad y Género*.

Marcus Tullius Cicero

Marcus Tullius Cicero (106–43 př. n. l.) byl římský řečník, filozof, spisovatel a politik – obránce římského republikánského zřízení. Autor rozsáhlého díla (*O povinnostech, Řeči proti Verroví, O zákonech, O státě, Tuskulské hovory*) a korespondence (*Výbor z korespondence I. a II. díl*, Argo 2019 a 2021 v překladu Václava Marka).

Václav Marek

Václav Marek (*1941) je docentem starověkých dějin v ÚŘLS na FF UK v Praze. Je autorem nebo spoluautorem řady odborných i popularizačních knih (*Encyklopedie starověkých dějin*, 2008). Mimořádný počín představuje jeho kritická edice vybraných Ciceronových řečí (*M. Tulli Ciceronis Scripta quae manserunt omnia. Fasc. 16: De lege agraria orationes III, Pro Rabirio perduellionis reo oratio*, 1983).

O bozích

Z latiny přeložil a komentářem a úvodní studií opatřil Václav Marek

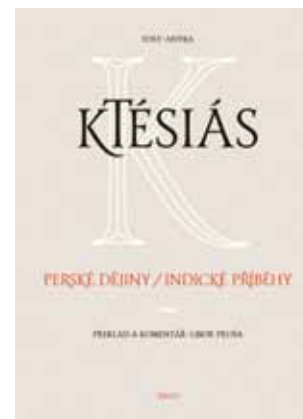
Filozofický spis *De deorum natura* (doslova O přirozenosti bohů) vznikl v roce 45 př. n. l., sestává ze tří knih a je napsán ve formě platónského rozhovoru mezi skeptiky Gaiem Kottou a Quintem Lucilem Balbem a epikúrovcem Gaiem Velleiem. Autor v něm představuje pojetí bohů podle stanovisek různých škol včetně kritických protiargumentů, k nimž se však sám nijak nevyjadřuje. Význam tohoto Ciceronova díla tkví především v tom, že jeho prostřednictvím se k římským čtenářům poprvé dostala řecká filozofie v latině. Spis byl do češtiny přeložen pouze jednou v roce 1948 Antonínem Kolářem, logicky tedy již značně zastaral a nový překlad jistě ocení nejen odborná filozofická čtenářská obec.

Již vyšlo:

Výbor z korespondence I a II

Perské dějiny / Indické příběhy

Z řečtiny přeložil a komentářem a úvodní studií opatřil Libor Pruša

Dílo řeckého lékaře Ktésia z Knidu se zachovalo jen fragmentárně u jiných autorů. Ktésiovým nejznámějším a nejrozsáhlejším spísem byly *Perské dějiny* čili *Persika*, které sestávaly z 23 svazků. Autor v nich líčil historii Asýrie, Babylónu až po založení perské říše v roce 550 př. n. l. Kýrem Velikým; dále období až do roku 398 př. n. l., včetně řecko-perských válek. Coby historik byl Ktésias často kritizován, hlavně ve srovnání s Hérododem, oceňován byl naopak jeho živý styl. Na rozdíl od poměrů v perské říši, které autor zřejmě skutečně znal, jsou reálie vylíčené v *Indických příbězích* (*Indika*) založené na pouze informacích z druhé ruky. Spíše než na historické události se Ktésias zaměřuje na divy, podnebí, flóru, zvyky či stravu atd. a jeho líčení má často až fantastický charakter. První český překlad zahrnuje všechny zlomky z obou děl.

Ktésias z Knidu

Ktésias z Knidu byl starověký historik z 5. století př. n. l. Pocházel z Knidu v Malé Asii, kde získal lékařské vzdělání. Za nejistých okolností (snad jako zajatec) se dostal do Persie a stal se osobním lékařem perského krále Artaxerxa II. Později se vrátil do Řecka. Jeho dílo se dochovalo jen ve fragmentech, nejvýznamnější jsou *Persika* a *Indika*.

Libor Pruša

Libor Pruša je absolventem FF MUNI v Brně, kde dosud působí v ÚKS a v roce 2025 zde rovněž obhájí dizertační práci věnovanou právě Ktésiovi z Knidu a jeho dílu.

Bedřich Mendl

Bedřich Mendl (1892–1940) byl český historik a editor. Působil jako profesor hospodářských a sociálních dějin na pražské filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Ve svých výzkumech se věnoval především sociálním dějinám českých a moravských měst ve středověku, z obecnějšího hlediska pak hospodářským dějinám Evropy od středověku po 20. století. K jeho nejvýznamnějším pracím patří: *Sociální krise a zápasy ve městech čtrnáctého věku* (1926); *Z hospodářských dějin středověké Prahy* (1926); *Knihy počtů města Brna z let 1343–1345* (1936); *Tak řečené norimberské právo v Čechách* (1938); *Vývoj řemesel a obchodu v městech Pražských* (1947).

Město, kapitalismus a sociální dějiny

Bedřich Mendl patří k nejvýznamnějším českým historikům meziválečného období. Pod vlivem sociologizující německé historické národohospodářské školy stejně jako belgického historika Henriho Pirenna se začal soustavně věnovat hospodářským a sociálním dějinám, tedy problematice v českém dějepisectví první poloviny 20. století více méně opomíjené. Své inspirace čerpal i z metodologických přístupů Maxe Webera. Zároveň se vyrovnával i s materialisticky zaměřeným marxismem, jemuž vytýkal především schematický determinismus. Výbor ze studií a textů Bedřicha Mendla, rukopisných i publikovaných, se pokouší zachytit všechna zákoutí jeho badatelské dílny. V souboru jsou zpřístupněny jak Mendlovy kapitoly ze Šustových *Dějin lidstva*, včetně doposud neznámé stati o středověkých městech, obecné úvahy o hospodářských a sociálních dějinách, prozatím jen v rukopise známá stať o filozofii dějin, stejně jako jeho úvahově laděné polemiky, kritiky i recenze. Doslov napsal Martin Nodl.

Dějepisectví jako výzva

Dějepisectví jako výzva navazuje na dvě předchozí autorovy práce, věnované dějinám a teorii historiografie 19. a 20. století: *Dějepisectví mezi vědou a politikou: Úvahy o historiografii 19. a 20. století* (2007) a *Na vlnách dějin: minulost, přítomnost a budoucnost českého dějepisectví* (2020). *Dějepisectví jako výzva* je výsledkem výzkumů, publikovaných během posledních šesti let, výrazně ovlivněných dobou covidovou. Eseje a studie zde uveřejněné se zabývají problémy koncentrovanými do tří tematických celků: sociální dějiny, historická paměť a politika paměti a osobnosti středoevropské historiografie 50.–80. let 20. století. Vedle analytických studií, věnovaných genezi tak významných pojmů, jakými jsou tábořský komunismus, buržoazní revoluce či chudí a bohatí, autor kriticky zkoumá vědecký přínos čtyř významných českých historiků (Jaroslav Mezník, František Šmahel, Josef Válka, Robert Kalivoda) evropské vědě. Spolu s tím je v knize možné číst programické úvahy, věnované současným výzvám sociálních dějin nebo podobám politiky paměti, resp. vědomému zneužívání politiky paměti, v České republice. Kniha vychází ve spolupráci s Fakultou humanitních studií AV ČR

Martin Nodl

Martin Nodl (*1968) přednáší na Fakultě humanitních studií v Praze. Zároveň působí ve Filosofickém ústavu AV ČR, kde se věnuje sociálním a kulturním dějinám pozdního středověku. Mezi jeho nejvýznamnější práce patří *Člověk českého středověku* (2002, společně s Františkem Šmahelem), *Tři studie o době Karla IV.* (2006), *Dekret kutnohorský* (2010), *Slavnosti, ceremonie a rituály pozdního středověku* (2014, společně s Františkem Šmahelem), *Středověk v nás* (2016) a *Praha 15. století. Konfliktní společenství* (2023). Vedle toho je autorem poetické knihy pro děti *Proč padají hvězdy* (2014).

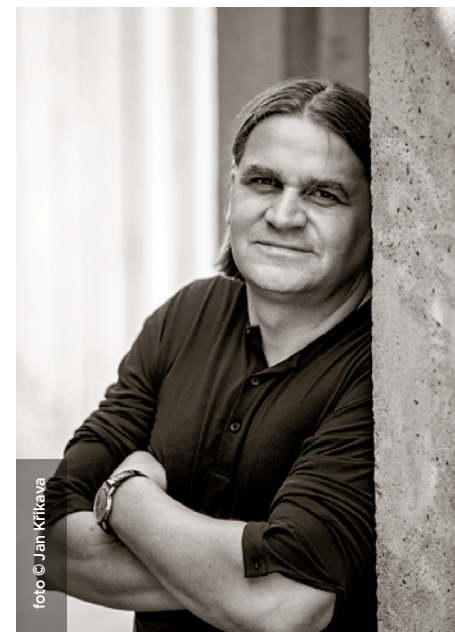

foto © Jan Kříkava

Alan Sked

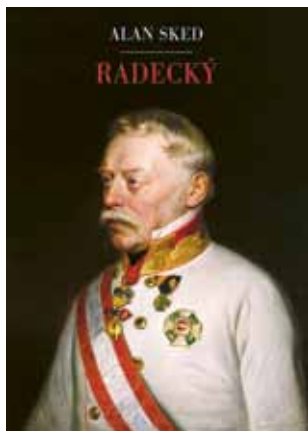
Alan Sked (*1947) byl profesorem na London School of Economics. Věnuje se politickým a hospodářským dějinám 19. století a 20. století, s důrazem na historii habsburské monarchie. K jeho nejvýznamnějším pracím patří *Decline and Fall of the Habsburg Empire* (1989) – *Úpadek a pád habsburské říše* (1995) a *Metternich and Austria: An Evaluation*, (2007) – *Metternich a Rakousko* (2014).

Radecký

velkolepý vítěz a vojenský génius

Přeložila Daniela Orlando

Maršál Radecký zcela nepochybně patří mezi nejvýznamnější vojenské strategy předmoderních válek. Proslavila ho především vítězství nad Napoleonem ve Francii a Německu, během nichž působil jako náčelník štábu spojenecké koalice. Stejně tak se vyznamenal, byť již jako osmdesátiletý, vítězstvími nad revolucí opojetými Itálie v letech 1848 a 1849, kdy dočasně zabránil jak sjednocení Itálie, tak oslabení postavení habsburské monarchie na politické mapě Evropy.

Alan Sked se ale ve své mistrovsky vystavěné biografii maršála Radeckého nezaměřuje pouze na jeho velitelské schopnosti. Stejně podrobně analyzuje jeho vztahy a kontakty s politiky a diplomaty první poloviny 19. století, jež dokázal získat pro svá vojenská řešení, zároveň však respektoval politická rozhodnutí, jež se mnohdy křížila s jeho vojenskými plány. Autor si rovněž všímá Radeckého schopnosti vybrat si správné a věrné spolupracovníky, bez nichž by nedokázal prosadit jak návrhy na reformu zkosnatělé rakouské armády, tak strategii vojenských tažení. Stranou pozornosti však ve Skedově biografii nestojí ani Radeckého soukromý život, který ho na počátku jeho kariéry omezoval v rozletu a opakovaně limitoval společenský vzestup, především kvůli finančním nárokům a drobným skandálům jeho ženy.

ABECEDNÍ SEZNAM AUTORŮ A ILUSTRÁTORŮ

Andersen Kenneth Bøgh	19	Sikorová Markéta	30
An-š' Wang	20	Sked Alan	68
Banerďí Abidžit	58	Sunková Lucie	46
Beagle Peter S.	43	Šindelářová Ema	25
Benitez Joe	44	Šťastná Barbora	10
Bødker Benni	19	Tereszczuk Magda	21
Bossongová Nora	7	Tirole Jean	59
Bramborová Marcela	21	Urban David	38
Calligarich Gianfranco	14	Walliams David	48, 49
Campbell Joseph	56	Wolfová Maryanne	57
Cicero Marcus Tullius	64	z Breydenbachu Bernard	62
Clarke Arthur C.	42	z Knidu Ktésiás	65
Clarkson Jeremy	55	Zelený Atapana Mnislav	53
Coelho Paulo	12	Zlý Vladimír	37, 38
Cogitore Baptiste	52		
Červenák Juraj	39		
de Erauso Catalina	63		
Dlouhý Kristián	29		
Duflo Esther	58		
Dupuyová Marie-Bernadette	23		
Enger Thomas	33		
Fisher Mariana	45		
Gustawsson Johana	33		
Horáček Michal	32		
Horňáková Cívade Lenka	28		
Horowitz Anthony	34, 35		
Hrušková Nikola	54		
Karika Jozef	9		
Kawaširo Saki	17		
Kim Čijun	16		
Kos Petr	26		
Krásný Daniel	36		
Krejčí Renáta	24		
Lapierre Alexandra	6		
Lee Miye	18		
Majchráková Barbora	22		
Mendl Bedřich	66		
Nodl Martin	67		
Pavljuk Illarion	8		
Pokorná Veronika	47		
Pratchett Terry	40		
Rader Olaf B.	11		
Říhová Zuzana	27		
Salvioni Beatrice	15		
San Pietro Leonardo	13		

ABECEDNÍ SEZNAM PŘEKLADATELŮ

Abbasová Veronika	17
Diestlerová Petra	43
Dvořáková Jiřina	8
Flemrová Alice	14
Ganobčíková Katarína	63
Havlíková Marie	12
Helena Lergetporer	13
Horák Tomáš	18
Chartier Jana	52
Johnová Lucie	34
Kadlec Jan	32
Kaiser Petr	59
Kantůrek Jan	40
Karbanová Eliška	16
Klíčník Richard	44
Marek Václav	64
Našinec Jiří	6
Nešporová Jitka	7
Novotná Jana	56
Novotný Robert	19
Orlando Daniela	68
Petrů, David	58
Pilch Robert	39
Plucar, Jiří	20
Popiolek Jiří	9
Pruša Libor	65
Přívozníková Pavla	15
Rauwolf Josef	31
Řezáčová Magdalena	56
Soukup Václav	11
Soukupová Zuzana	11
Stower Adam	48
Svátek Jaroslav	62
Sýkora Ladislav	31
Šťastná Zuzana	23
Tachezy Andrea	12
Tolimat Rani	57
Urban Martin	33
Urban Martin	55
Volhejnová Veronika	48, 49
Volný Zdeněk	42
Zachová Jana	62

ARGO, spol. s r. o.
Milíčova 13, 130 00 Praha 3

☎ **222 781 601**
✉ **argo@argo.cz**
🌐 **www.argo.cz**

Ředitel

Milan Gelnar
milan.gelnar@argo.cz

Programová ředitelka

Hana Gelnarová
☎ 222 781 361
✉ hana.gelnarova@argo.cz

Jednatel

Jiří Michek
☎ 226 519 376
✉ jiri.michek@argo.cz

Redakce

Veronika Chaloupková
beletrie, italská literatura
☎ 222 782 265
✉ veronika.chaloupkova@argo.cz

Richard Klíčnik
edice Argomiks a Bibliofilie
☎ 222 783 513
✉ richard.klicnik@argo.cz

Martina Mašíňová
beletrie, španělská literatura, dotace
☎ 273 132 173
✉ martina.masinova@argo.cz

Magdalena Moravová
historická literatura
☎ 273 132 176
✉ magdalena.moravova@argo.cz

Martin Nodl
historická literatura
☎ 222 781 597
✉ martin.nodl@argo.cz

Petr Onufer
angloamerická literatura, edice AAA, poezie
☎ 273 132 174
✉ petr.onufer@argo.cz

Vít Penkala
beletrie, populárně-naučná literatura
☎ 222 780 184
✉ vit.penkala@argo.cz

Alena Pokorná
literatura pro děti a mládež,
německy psaná literatura
☎ 273 132 177
✉ alena.pokorna@argo.cz

Markéta Šnoblová Nová
beletrie, edice Mýty, pohádky a legendy,
Rodičovství
☎ 222 780 190
✉ marketa.snoblova@argo.cz

Martin Šust
edice Fantastika
✉ martin.sust@argo.cz

Ivana Tomková
beletrie, frankofonní literatura
☎ 222 782 265
✉ ivana.tomkova@argo.cz

Miloš Urban
beletrie a populárně-naučná literatura
☎ 222 783 514
✉ milos.urban@argo.cz

Oldřich Vágner
edice Crossover
✉ oldrich.vagner@argo.cz

Redakce technická

Milan Dorazil
☎ 222 782 260
✉ milan.dorazil@argo.cz

Saša Švolíková
☎ 222 781 608
✉ sasa.svolikova@argo.cz

Daniela Danielová
☎ 222 781 608
✉ daniela.danielova@argo.cz

Redakce výtvarná

Pavel Růt
☎ 222 781 606
✉ pavel.rut@argo.cz

Saša Švolíková
☎ 222 781 608
✉ sasa.svolikova@argo.cz

PR a propagace

Zdenka Křikavová
☎ 222 781 601, 733 650 762
✉ zdena.krikavova@argo.cz

Ulrika Horáková
☎ 222 783 513, 724 182 323
✉ ulrika.horakova@argo.cz

Jan Křikava
grafik
☎ 773 133 623
✉ jan.krikava@argo.cz

Jakub Gelnar
sociální síť
✉ jakub.gelnar@argo.cz

Odbýt

Pavel Krummer
☎ 222 783 512
✉ pavel.krummer@argo.cz

Zahraniční práva

Veronika Chaloupková
prodej práv
☎ 222 782 265
✉ veronika.chaloupkova@argo.cz

Gabriela Kiszová
nákup práv
☎ 222 782 262
✉ gabriela.kiszova@argo.cz

Účetní oddělení

Jana Kühnlová
☎ 222 782 147
✉ jana.kuhnlova@argo.cz

Marie Bardisalová
☎ 222 780 191
✉ marie.bardisalova@argo.cz

Distribuce

KOSMAS
Za Halami 877, 252 62 Horoměřice
☎ 226 519 400
✉ odbyt@kosmas.cz, www.kosmas.cz

Nakladatelství Argo
Milíčova 13
130 00 Praha 3
www.argo.cz

Ilustrace na obálce © Jan Augusta, 2026
Grafická úprava © Jan Augusta, 2026

Dan Brown

Nejprodávanejší
autor současnosti